

உயாதிரு தம்பையா தருமலிங்கம்
அவர்களின் 31ம் நாள்

நனைவு மலர்

உ
சிவமயம்

நயினாதீவைப் பிறப்பிடமாகவும்

கனடாவில் வசித்து

அமரத்துவம் அடைந்த

உயர்தீரு

தம்பையா தருமலிங்கம்

அவர்களின்

சிவபதப் பேறு குறித்த

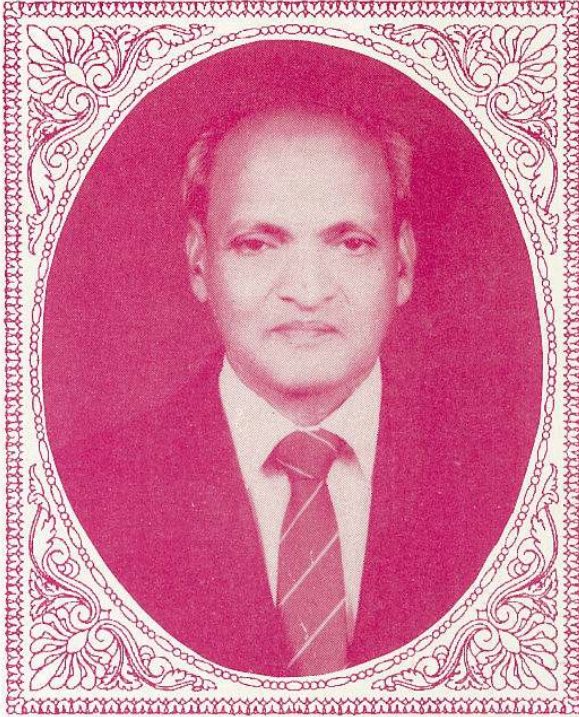
நீனைவு மலர்

18.02.2000

ஓம் முருகா

“மனத்தின்கண் மாசிலன்”

அமரர்

தம்பையா தருமலிங்கம்
(வெள்ளையன்)

தோற்றம்:
09.07.1932

மறைவு:
19.01.2000

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டு பிரமாதி ஆறன்று தைத்திங்கள்
பூண்ட திதிமதிநாள் பூர்வபக்க சதுர்த்தசியில் - நீண்டபுகழ்
தொண்டருளும் தம்பையா தருமலிங்கம் ஆசானை சிவனகத்தே
கொண்டாள் நாகம்மாள் கொடை.

**எங்கள் இனிய
தெய்வத்திற்கு
சமர்ப்பணம்**

எம்மை நல்வழி நடாத்தி
எல்லோர்க்கும் நல்லவராய்
உயர்வான பண்பாளராய்
இன்முகத்தோடும், புன்சிரிப்போடும்
அன்புடனும், பண்புடனும்,
பணிவுடனும் வாழ்ந்து
நல்லவராய், வல்லவராய் நாம்வாழ
அறிவுரைகள் பல கூறி
விருந்தோம்பலில் சிறந்து விளங்கி
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
இன்று வானுறையும் தெய்வமாகிவிட்ட
எமது குடும்பத் தலைவர்

உயர்திரு

தம்பையா தருமலிங்கம்

அவர்களின் திருப்பாதக் கமலங்களுக்கு
இம்மலர் சமர்ப்பணம்

-குடும்பத்தவர்கள்-

சிவமயம்

விநாயகர் துதி

ஓம்! ஓம்! ஓம்!

மூஷிக வாகன மோதக ஹஸ்த
ஸாமர கர்ண, விளம்பித சூத்ர
வாமன ரூப, மகேஸ்வர புத்ர
விக்ந விநாயக, பாத நமஸ்தே.

பன்னிரு திருமுறைகள்**முதலாந் திருமுறை****தேவாரம்****திருஞான சம்பந்தர்**

தோடுடைய செவி யன்விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடைய சுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

இரண்டாந் திருமுறை**தேவாரம்****திருஞான சம்பந்தர்**

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடா யென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளுரே.

மூன்றாந் திருமுறை**தேவாரம்****திருஞான சம்பந்தர்**

வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுறினும்
எந்தாய் உன்னடியலால் ஏத்தாதென்நா
ஐந்தலை யரவுகொண் டரைக்கசைத்த
சந்தவெண் பொடியணி சங்கரனே

இதுவோ எமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோ வுனதின் னருள் ஆவடுதுறை அரனே

நான்காந் திருமுறை தேவாரம்

திருநாவுக்கரசர்

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருள்வாய்
அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

ஐந்தாந் திருமுறை

திருக்குறந்தொகை திருநாவுக்கரசர்

கங்கை யாடிலென் காவிரி யாடிலென்
கொங்கு தண்கும ரித்துறை யாடிலென்
ஓங்கு மாகட லோத நீ ராடிலென்
எங்கும் ஈசனெ னாதவர்க் கில்லையே.

ஆறாந் திருமுறை

திருத்தாண்டகம் திருநாவுக்கரசர்

பேரா யிரம்பரவி வானோ ரேத்தும்
பெம்மானைப் பிரிவிலா அடியார்க் கென்றும்
வாராத செல்வம் வருவிப் பானை
மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகித்
தீராநோய் தீர்த்தருள வல்லான் தன்னைத்
திரிபுரங்கள் தீயெழத்திண் சிலைகைக் கொண்ட
போராணைப் புள்ளிருக்கு வேளு ராணைப்
போற்றாதே ஆற்றநாள் போக்கி னேனே.

ஏழாந் திருமுறை தேவாரம் சுந்தரர்

தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை பேசினுஞ்
சார்கி னுந்தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடா தேயெந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்
ஏத்த லாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோகம் ஆள்வதற்கு
யாதும் ஐயுற வில்லையே.

எட்டாந் திருமுறை திருவாசகம் மாணிக்கவாசகர்

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ வேண்ட
முழுதுந் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ வேண்டி
என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயாது அருள்செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும்
உன்றன் விருப்பன்றே.

ஒன்பதாந் திருமுறை திருவிசைப்பா கருவூர்த்தேவர்

செங்கணா போற்றி திசைமுகா போற்றி
சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
அங்கணா போற்றி அமரனே போற்றி
அமரர்கள் தலைவனே போற்றி
தங்கணான் மறைநூல் சகலமுங் கற்றோர்
சாட்டியக் குடியிருந் தருளும்
எங்கணா யகனே போற்றி ஏழிருக்கை
யிறைவனே போற்றியே போற்றி.

ஒன்பதாந் திருமுறை திருப்பல்லாண்டு சேந்தனார்

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உழறி உமைமண வாளனுக் காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பத்தாந் திருமுறை திருமந்திரம் திருமுலர்

உள்ளம் பெருங்கோயி லானுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோபுரவாசற்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளாமணி விளக்கே.

பதினொராந் திருமுறை திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீரர்

முருகனே செந்தி முதல்வனே மாயோன்
மருகனே ஈசன் மகனே - ஒருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

பன்னிரண்டாந் திருமுறை பெரிய புராணம் சேக்கிழார்

இறவாத இன்பஅன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்
“பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ ஆடும்போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க” என்றார்.

திருப்புகழ் அருணகிரிநாதர்

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும்	எழில்நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியத ளாடையு	மழுமானம்
அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாலையு	முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய	குருநாதா
உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேறற	முனிவோனே
உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர்	நலியாதே
அசந்த போதென் துயர்க்கெட மாமயில்	வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய	பெருமானே.

கந்தர் அலங்காரம் அருணகிரிநாதர்

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மைகுன்றா
மொழிக்குத் துணைமுரு காவென்னு நாமங்கள் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ் செங்கோடன் மயூரமுமே.

கந்தர் அநுபூதி அருணகிரிநாதர்

எந்தா யுமெனக் கருடந் தையுநீ
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தென்னையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே யுமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

பொது

எங்கேனும் மிருந்துன் னடியேனுனை நினைந்தால்
அங்கே வந்தென்னொடு முடனாகி நின்றருளி
இங்கே யென்வினையை யறுத்திட்டெனை யாளுங்
கங்கா நாயகனே கழிப்பாலை மேயானே.

வவ்விய பாகத்(து) இறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக் கோலமும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்டபொற் பாதமும் ஆகிவந்து
வெவ்வியும் காலன்என் மேல்வரும் போது வெளிநிற்கவே.

தாயே தந்தையென்றும் தாரமேகிளை மக்களென்றும்
 நோயே பட்டொழிந்தேன் உன்னைக் காண்பதோ ராசையினால்
 வேயேயும் பூம்பொழில்கூழ் விரையார் திருவேங் கடவா
 நாயேன் வந்தடைந்தேன் நல்கி ஆளென்னைக் கொண்டருளே
 -திருமங்கை ஆழ்வார்

செங்கே ழுடுத்த சிவனடி வேலுந் திருமுகமும்
 பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோளும் பதுமமலர்க்
 கொங்கே தரளம் சொரியுஞ்செங் கோடைக் குமரனென
 எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்வந் தெதிர்நிற்பனே.

மனையாளும் மக்களும் வாழ்வும்
 தனமும்தன் வாயில் மட்டே
 இனமான சுற்றம் மயானமட்டே
 வழிக்கு ஏதுதுணை
 தினையாம் அளவுகள் அளவுஆகிலும்
 முன்பு செய்த தவம்
 தனைஆள என்றும் பரலோகம்
 சித்திக்கும் சத்தியமே.

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
 பிள்ளையைப் பெறுந் தாய்மறந் தாலும்
 உற்ற தேகத்தை யுயிர்மறந் தாலும்
 உயிரை மேவிய உடல் மறந்தாலுங்
 கற்ற நெஞ்சங் கலைமறந் தாலுங்
 கண்கள் நின்றிமைப்பது மறந்தாலும்
 நற்ற வத்தவ ருள்ளிருந் தோங்கும்
 நமச்சி வாயத்தை நான் மறவேனே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
 நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலக மெல்லாம்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் ஆநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி - வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவா ருண்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க
ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே நெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையானே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ் சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே

பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாய்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வைகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்கும்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ வென்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகச் சிறப்பு

கற்பாந்த காலங் கடவாக் கடல் கடக்கத்
தெப்பமாய் வந்தெனக்குச் சேர்ந்ததே - அப்பன்
உருவா சகங் கொண் டுரைத்த தமிழ்மாலைத்
திருவாச கம்என்னும் தேன்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்ட திருப்பொற் சுண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநற் றாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபநற் றீபம் வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தனை யாறனம் மானைப்பாடி
யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

பூவியல் வார்சடை யெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடிக்கவேண்டும்!
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் றொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் றொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே!

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பக நாட்டியெங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோனயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதனல் வேலன் தாதை
எந்தர மாளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

காசணிமின்க ளுலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடையஅடிய வர்கள்

நின்றுநிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே.

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
அன்றி மற்றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோஞ்
செறிவுடை மும்மதி லெய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

உலக்கை பலவோச்ச வார்பெரியர்
உலகமெ லாமுரல் பேதாதென்றே
கலக்க வடியவர் வந்து நின்றார்
காண வுலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை யாண்டு கொண்டு
நாண் மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

சூடகந் தோள்வளை யார்ப்ப வார்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
நாமு மவர்தம்மை யார்ப்பவார்ப்ப
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கின னெங்கள் பராபரனுக்
காடக மாமலை யன்னகோவுக்
காடப் பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே!

வாட்டங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
வரிவளை யார்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
யாடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

வையக மெல்லா முரலதாக
மாமேரு வென்னு முலக்கைநாட்டி
மெய்யெனு மஞ்சள் நிறைய அட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொனு லக்கை வலக்கைபற்றி
ஐய னணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

முத்தணி கொங்கைக ளாடவாட
மொய்குழல் வண்டின மாடவாடச்
சித்தஞ் சிவனொடு மாடவாடச்
செங்கயற் கண்பனி யாடவாடப்
பித்தெம் பிரானொடு மாடவாடப்
பிறவி பிறரொடு மாடவாட
அத்தன் கருணையொ டாடவாட
ஆடப் பொற்சுண்ண மிடித்துநாமே!

மாடு நகைவா ணிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமி னந்தம்மை யாண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமி னெம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமி னம்பலத் தாடினானுக்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

மையவர் கண்டமை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை
ஐயனை யையர்பி ரானை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்

போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோட்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை யாரமு தெங்களப்பன்
எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையனெம் மையன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

சங்க மரற்ற சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை யிரைப்ப அராவிரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை யாயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுந் தாண்டுகொண்ட
சூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ
டாட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர்க னாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவக மேந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்

சேவக னாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்துநாமே!

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரு மிம்பரு முய்யவன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

அயன்றலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்க னெயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலா லுதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புர மெய்தல்பாடி
யேழை யடியோமை யாண்டு கொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லைபாடிச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடு மரவம்பாடி
யீசற்குச் சுண்ண மிடித்துநாமே!

வேதமு வேள்வியு மாயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்குச்
சோதியு மாயிரு ளாயினார்க்குத்
துன்பமு மாயின்ப மாயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்று மாயினார்க்குப்
பந்தமு மாய்விடு மாயினாருக்
காதியு மந்தமு மாயினாருக்
காடப்பொற் சுண்ண மிடித்துநாமே!

உ

குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளிய சகலகலா வல்லிமாலை

உள்ளக் கமலத்தில் உறைய வேண்டுதல்
வெண்டா மரைக்கன் றிநின்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோ சகமேழுமளித்
துண்டா னுறங்கவொழித் தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே

நாற்கவி பாட நல்லருள் தருவாய்
நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசம்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடும் சுமக்கும் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே

கலைமகள் அருளிய குளிக்க விரும்புதல்
அளிக்கும் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்த்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே

கல்வியும் வாக்கும் பெருகிடச் செய்வாய்
 தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
 கல்வியும் சொற்சுவைதோய்
 வாக்கும் பெருகப் பணிந்தருள்
 வாய்வட நூற்கடலும்
 தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமும்
 தொண்டர் செந்நாவினின்று
 காக்கும் கருணைக் கடலே
 சகல கலாவல்லியே

நெஞ்சத் தடத்தினில் நிலவ வேண்டும்
 பஞ்சப் பிதந்தருள செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல் ராததென்
 னேநெடுந் நாட்கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந்
 நாவு மளமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே

பண்ணும் பரதமும் நல்கிட வேண்டும்
 பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும் யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமரையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும் வெங்காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே

பாட்டும் பொருளும் பயனும் கூட்டுவாய்
 பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டுதொண்டர்

தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
லமுதந் தெளிக்கும் வண்ணம்
காட்டும் வெள்ளோ திம்ப்பேடே
சகல கலாவல்லியே

சொல்லின் வன்மை பெருகிட வேண்டுதல்
சொல்விற் பனமு மவதான
முங்கல்வி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தத் தடிமைகொள்
வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால
முஞ்சிதை யாமைநல்கும்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கும் உயிராய் இருப்பவன்
சொற்கும் பொருட்கு முயிரதமெய்ஞ்
ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர்
யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
சகல கலாவல்லியே

மன்னர் தன்னையும் பணியச் செய்வாய்
மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
வாய்படைப் போமுதலாய்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
டேனும் விளம்பினுன்போல்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
சகல கலாவல்லியே

உ

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்

திருஏகம்பம்

எத்தனைஊர் எத்தனைவீடு எத்தனைதாய் பெற்றவர்கள்
எத்தனைபேர் இட்டுஅழைக்க ஏன்என்றேன் - நித்தம்
எனக்குக் களை ஆற்றாய் ஏகம்பா கம்பா
உனக்குத் திருவிளையாட்டோ.

திருக்குற்றாலம்

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படும்முன்னே - மேல்விழுந்தே
உற்றார் அமும்முன்னே ஊரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு.

பொது

விட்டுவிடப் போகுதுஉயிர் விட்டஉட னேஉடலைச்
சுட்டுவிடப் போகின்றார் சுற்றத்தார் - பட்டதுபட்டு
எந்நேர மும்சிவனை ஏத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னேன் அதுவே சுகம்.

ஆவியோடு காயம் அழிந்தாலும் மேதினியில்
பாவிஎன்று நாமம் படையாதே - மேவியசீர்
வித்தார மும்கடம்பும் வேண்டாம் மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி.

ஒன்பதுவாய்த் தோல்பைக்கு ஒருநாளைப் போலவே
அன்புவைத்து நெஞ்சே அலைந்தாயே - வன்கழுக்கள்
தத்தித்தத் திச்செட்டை தட்டிக்கட் டிப்பிட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு.

எத்தனைநாள் கூடி எடுத்த சரீரம்இவை
அத்தனையும் மண்தின்பது அல்லவோ - வித்தகனார்
காலைப் பிடித்துமெள்ளக் கங்குல்பகல் அற்றஇடம்
மேலைக் குடிஇருப்போ மே.

எத்தனைபேர் நட்டகுழி எத்தனைபேர் தொட்டமுலை
எத்தனைபேர் பற்றி இழுத்தஇதழ் - நித்தநித்தம்
பொய்அடா பேசும் புலைமா தரைநீக்கி
உய்அடா உய்அடா உய்.

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் என்றுஎண்ணி நெஞ்சே
ஒருத்தருக்கும் தீங்கினைஉன் னாதே - பருத்ததொந்தி
நம்மதுஎன்று நாம்இருப்ப நாய்நரிகள் பேய்கமுகு
தம்மது என்று தாம்இருக்கும் தான்.

அன்னையாருக்கு இறுதிக்கடன் இயற்றும் பொழுது பாடியவை

ஐயிரண்டு திங்களா அங்கம்எலாம் நொந்துபெற்றுப்
பையல்என்ற போதே பரிந்து எடுத்துச் - செய்யஇரு
கைப்புறத்தல் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி.

முந்தித் தவம்கிடந்து முந்நூறு நாள் சுமந்தே
அந்திபக லாச்சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல்முட்டு வேன்.

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்துஎன்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமுட்டு வேன்.

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்துஎடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டு என்னைக் காப்பாற்றும் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமுட்டு வேன்.

அரிசியோ நான்இடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசை இட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசிஉள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே எனஅழைத்த வாய்க்கு.

அள்ளி இடுவது அரிசியோ தாய்தலைமேல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ சூசாமல் - மெள்ள
முகமேல் முகம்வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே எனஅழைத்த வாய்க்கு.

விருத்தம்

முன்னை இட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை இட்டதீ தென்இ லங்கையில்
அன்னை இட்டதீ அடிவ யிற்றிலே
யானும் இட்டதீ மூள்க மூள்கவே.

வெண்பா

வேகுதே தீஅதனில் வெந்துபொடி சாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஐயகோ - மாகக்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி என்னைக்
கருதி வளர்த்துஎடுத்த கை.

வெந்தாளோ சோணகிசி வித்தகா நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்து வரம்கிடந்தென்
தன்னையே ஈன்றுஎடுத்த தாய்.

வீற்றிருந் தாள் அன்னைவீதி தனில் இருந்தாள்
நேற்றுஇருந்தாள் இன்றுவெந்து நீறுஆனாள் -
பால்தெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்கள் ஏதுஎன்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

உடல் கூற்று வண்ணம் (இசை வாய்ப்பாடு)

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தந்ததனந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த
தந்ததனதான தனதானனா.

ஒருமடமாதும் ஒருவனும் ஆகி
இன்பசுகம் தரும் அன்பு பொருந்தி
உணர்வு கலங்கி ஒழுகியவிந்து
ஊறுசுரோணித மீது கலந்து

பனியில் ஓர்பாதி சிறுதுளிமாது
பண்டியில் வந்துபு குந்துதிரண்டு
பதுமம் அரும்பு கமடம்இ தென்று
பார்வை மெய்வாய்செவி கால்கைகள் என்ற

உருவமும்ஆகி உயிர்வளர்மாதம்
ஒன்பதும் ஒன்றும் நிறைந்து மடந்தை
உதரம் அகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமும் வாரமும் நாளும் அறிந்து

மகளிர்கள் சேனை தரஅணை ஆடை
மண்பட உந்திஉ தைந்து கவிழ்ந்து
மடமயில் கொங்கை அமுதம் அருந்தி
ஓர் அறிவுசுர் அறிவு ஆகிவளர்ந்து

ஒளிநகைஊறல் இதழ்மடவாரும்
உவந்து முகந்திட வந்துதவழ்ந்து
மடியில் இருந்து மழலைமொழிந்து
வாஇருபோஎன நாமம் விளம்ப

உடைமணிஆடை அரைவடம் ஆட
உண்பவர் தின்பவர் தங்களொடு உண்டு
தெருவில் இருந்து புழுதி அளைந்து
தேடியபாலரொடு ஓடி நடந்து
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே

உயர்தருளுன குரு உபதேச
முந்தமிழின் கலையும் கரைகண்டு
வளர்பிறை என்று பலரும் விளம்ப
வாழ்பதினாறுபி ராயமும் வந்து

மயிர்முடி கோதி அறுபதநீல
வண்டு இமிர்தண்தொடை கொண்டை புனைந்து
மணிபொன் இலங்கு பணிகள் அணிந்து
மாகதர் போகதர் கூடிவணங்க

மதனசொருபன் இவன் எனமோக
மங்கையர் கண்டும ருண்டு திரண்டு
வரிவிழிகொண்டு கழிய எறிந்து
மாமயில்போல் அவர் போவதுகண்டு

மனது பொறாமல் அவர்பிறகுஓடி
மங்கல செங்கல சந்திகழ் கொங்கை
மருவமயங்கி இதழ் அமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேர வழங்கி

ஒருமுதல்ஆகி முதுபொருளாய்இ
ருந்ததனங்களும் வம்பில் இழந்து
மதனசுகந்த விதனம் இது என்று
வாலிப கோலமும் வேறுபிரிந்து

வளமையும்மாறி இளமையுமாறி
வன்பல்விழுந்துஇரு கண்கள் இருண்டு
வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து
வாதவிரோதகு ரோதம் அடைந்து
செங்கையினில் ஓர்த டியும் ஆகியே

வருவது போவது ஒருமுதுகூனு
மந்திஎனும்படி குந்தி நடந்து
மதியும் அழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாய் அறியாமல்வி டாமல் மொழிந்து

துயில் வரும்நேரம் இருமல் பொறாது
தொண்டையும் நெஞ்சும் உலர்ந்து வறண்டு
துகிலும் இழந்து சுணையும் அழிந்து
தோகையர் பாலர்கள் கோரணிகொண்டு

கலியுகம்மீதில் இவர் மரியாதை
கண்டிடும் என்பவர் சஞ்சலம்மிஞ்ச
கலகலஎன்று மலசலம் வந்து
கால்வழி மேல்வழி சாரநடந்து

தெளிவும் இராமல் உரைதடுமாறி
சிந்தையும் நெஞ்சும்உ லைந்துமருண்டு
திடமும் அழிந்து மிகவும் அலைந்து
தேறிநல் ஆதரவு ஏதுஎனநொந்து

மறையவன் வேதன் எழுதியவாறு
வந்தது கண்டமும் என்று தெளிந்து
இனியென கண்டம் இனிஎன தொந்தம்
மேதினி வாழ்வறி லாதினிநின்ற

கடன்முறை பேசும்என உரைநாவு
தங்கிவிழுந்து கைகொண்டு மொழிந்து
கடைவழி கஞ்சி ஒழுகிடவந்து
புதமுநாலுசு வாசமும் நின்று
நெஞ்சுதடுமாறி வரும் நேரமே

வளர்பிறைபோல எயிரும் உரோம
மும்சடையும் சிறுகஞ்சியும் விஞ்ச
மனதும் இருண்ட வடிவும் இலங்க
மாமலை போல்யம தூதர்கள் வந்து

வலைகொடுவீசி உயிர்கொடு போக
மைந்தரும் வந்துகு னிந்தழநொந்து
மடியில் விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரே இவர்காலம் அறிந்து

பழையவர்காணும் எனும் அயலார்கள்
பஞ்சு பறந்திட நின்றவர்பந்தர்
இடும் எனவந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியும் என்று

பலரையும் ஏவி முதியவர்தாம்இ
ருந்தசவம்கழு வஞ்சிலர் என்று
பணிதுகில் தொங்கல் களபம் அணிந்து
பாவகமேசெய்து நாரும் உடம்பை

வரிசை கெடாமல் எடும்எனஓடி
வந்து இளமைந்தர்கு னிந்துசுமந்து
கடுகிநடந்து சுடைலை அடைந்து
மானிட வாழ்வென வாழ்வெனநொந்து

விறகுஇடைமூடி அழல் கொடுபோட
வெந்து விழுந்துமு நிந்துநிணங்கள்
உருகிஎலும்பு கருகி அடங்கி
ஓர்பிடி நீறும்இ லாத உடம்பை
நம்பும் அடியேனை இனிஆளுமே.

நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன்

உள்வீதிச் சுற்றுப் பிரகாரத்

திருமுறைத் தோத்திரப் பாக்கள்

(சக்தி உபாசகர்கள் மனனம் செய்வதற்குரியவை)

விநாயகர் துதி

ஆணைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு.

கும்பமா முனியின் கரகநீர் கவிழ்த்துக்
குளிர்மலர் நந்தனங் காத்துச்
செம்பொனாட் டிறைவர்க்கு அருளிய நினைது
திருவருட் பெருமையை மறவேன்
நம்பினார்க் கினிய அருண்மகப் பேறே
நற்குணத் தோர்பெரு வாழ்வே
வம்பறா மலர்த்தார் மழைமுகிற் கூந்தல்
வல்லபைக் கணேசமா மணியே.

ஸ்ரீ நாகபூஷணி அந்தாதி மாலை

கற்பகக் கன்றைக் கடம்பனைத் தந்த கனகவரை
அற்புத மோன அருள்நாகந் தாங்கும் அமிர்தவல்லி
தற்பரன் வாமம் தழைத்தே சகல உயிர்களுக்கும்
நற்பதி யேயெனைப் பெற்ற சதானந்த நாகம்மையே.

-நயினை முத்துக்குமார சுவாமிகள்-

கந்தரந்பூதி

உல்லா சநிரா குலயோ கவிதச்
சல்லா பவினோ தனுந் யலையோ?
எல்லா மறவென் னையிழந் தநலஞ்
சொல்லாய் முருகா சுரபூ பதியே.

யாமோ தியகல் வியுமெம் மறிவுந்
தாமே பெறவே லவர்தந் ததனாற்
பூமேன் மயல்போ யறமெய்ப் புணர்வீர்
நாமே னடவீர் நடவீ ரினியே.

எந்தா யுமெனக் கருள்தந் தையுந்
சிந்தா குலமா னவைதீர்த் தெனையாள்
கந்தா கதிர்வே லவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநா யகனே.

கந்தரலங்காரம்

சேல்பட் டழிந்தது செந்தார்
 வயற்பொழில், தேங்கடம்பின்
 மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி
 யார்மனம், மாமயிலோன்
 வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ்
 சூரனும் வெற்புமவன்
 கால்பட் டழிந்ததிங் கென்தலை
 மேலயன் கையெழுத்தே!

ஆங்கா ரமுமடங் காரொடுங்
 கார்பர மானந்தத்தே
 தேங்கார் நினைப்பும் மறப்பும்
 அறார்தினைப் போதளவும்
 ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே
 முருகன் உருவங்கண்டு
 தூங்கார் தொழும்பு செய்யாரென்
 செய்வார்யம தூதருக்கே.

திருப்புகழ்

வாதினைய டர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்	
மாயம தொழிந்து	தெளியேனே
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து	
மாபத மணிந்து	பணியேனே
ஆதியொடு மந்த மாகிய நலங்கள்	
ஆறுமுக மென்று	தெரியேனே
ஆனதனி மந்ர ரூபநிலை கொண்ட	
தாடுமயி லென்ப	தறியேனே
நாதமொடு விந்து வாகியுடல் கொண்டு	
நானில மலைந்து	திரியாதே
நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு	
நாடியதில் நின்று	தொழுகேனே
சோதிஉணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற	
சோகமது தந்து	எனையாள்வாய்
சூரர்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று	
சோலைமலை நின்ற	பெருமானே.

தேவாரம்

என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சமே யிருங்கடல் வையத்து
 முன்ன நீபுரி நன்வினைப் பயனிடெ முழுமணித் தரளங்கள்
 மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப்
 பன்னி யாதரித் தேத்தியும் பாடியும் வழிபடு மதனாலே.

-சம்பந்தர்-

திருத்தாண்டகம்

எழுந்ததிரை நதித்திவலை நனைந்த திங்கள்
இளநிலாத் திகழ்கின்ற வளர்ச டையனே
கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்க் காமக் கோட்டி
கொங்கையிணை அமர்பொருது கோலங் கொண்ட
தழும்புளவே வரைமார்பில் வெண்ணூ லுண்டே
சாந்தமொடு சந்தனத்தின் அளறு தங்கி
அழுந்தியசெந் திருவுருவில் வெண்ணீர் றானே
அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட னாமே.

-திருநாவுக்கரசர்-

திருவாசகம்

துடிகொள்ளேர் இடையாள் கரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோல் இரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்குழ் திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே.

-மாணிக்கவாசகர்-

திருவிசைப்பா

அம்பரா அனலா அனிலமே புவிநீ
அம்புவே இந்துவே இரவி
உம்பரா லொன்று மறியொணா வணுவா
யொழிவற நிறைந்தவொண் சுடரே
மொய்ம்பராய் நலஞ்சொன் மூதறி வாளர்
முகத்தலை யகர்த்தமர்ந் தெனக்கே
யெம்பிரா னாகி யாண்டநீ மீண்டே
யெந்தையுந் தாயுமா யினையே.

-கருவூர்த்தேவர்-

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கண்
மெய்யடி யார்கள் விரைந்துவம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடி
யீசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்
தண்டம் கடந்த பொருளள
வில்லதோ ரானந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டு மின்று மென்றுமுள்ள
பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

-சேந்தனார்-

அப்பர் புராணம்

அம்பிகைசெம் பொற்கிண்ணத் தமுதஞா
னங்கொடுப்ப வழுகை தீர்ந்த
செம்பவள வாய்ப்பிள்ளை திருநாவுக்
கரசரெனச் சிறந்த சீர்த்தி
எம்பெருமக் களிமியைந்த கூட்டத்தி
லரனடியா ரின்ப மெய்தி
உம்பர்களும் போற்றிசைப்பச் சிவம்பெருகு
மொலிநிறைந்தா ருலக மெல்லாம்.

-சேக்கிழார்-

வசந்த மண்டபத்தின் இருமருங்குமுள்ள பாடல்கள்

பூரணி புராதனி சுமங்கலை சுதந்தரி
புராந்தகி த்ரியம் பகியெழிற்
புங்கவி விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
புஷ்பமிசை வீற்றி ருக்கும்
தாரணி மனாதீத நாயகி குணாதீத
நாதாந்த சக்தி யென்றுன்
நாமமே யுச்சரித் திடுமடியார் நாமமே
நானுச்ச ரிக்க வசமோ
ஆரணி சடைக்கடவுள் ஆரணி எனப்புகழ
அகிலாண்ட கோடி ஈன்ற
அன்னையே பின்னையுங்கன்னியென மறைபேசும்
ஆனந்த ரூப மயிலே
வாரணியு மிகுகொங்கை மாதர்மகிழ் கங்கைபுகழ்
வளமருவு தேவை அரேசே
வரைராச னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெண் உமையே. -தாயுமானசுவாமிகள்-

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம் கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

சக்திபை ரவிகௌரி அக்கணியு முக்கணி
சடாதரி சடாட்ச ரத்தி
சங்கரி சுமங்கலி மதங்கியரு ளம்பிகை
சவுந்தரி சண்ட சண்டி
உத்தமி பராபரை மனோன்மணி சிவானந்தி
யுமையிமைய முதவு மங்கை
உலகுதவு மன்னையா மளைபொன்னி னம்பலவ
ருடனிட மகிழ்ந்து மேவும்
நித்தியகல் யாணிசாம் பவிபுவன கௌமாரி
நிமலமக மாயி யென்றே
நெஞ்சில்நித முந்நினைவு தந்துனை வணங்கவரு
நின்னடிய வர்க்க ருளுவாய்
நத்துலவு சுத்தமணி மெத்துநயி னாநகரில்
நாளுமுறை யாழின் மொழியே
நாகமணி யும்பரமர் பாகமுறு மேகசிவ
நாக ஈஸ்வரி யம்மையே.

-வரகவி. திரு. சி. முத்துக்குமாருப் புலவர்-

யாகசாலை - அபிராமி அந்தாதி

மணியே மணியி னொளியே யொளிநு மணிபுனைந்த
அணியே யணியு மணிக்கழ கேயணு காதவர்க்குப்
பிணியே பிணிக்கு மருந்தே யமரர் பெருவிருந்தே
பணியே னொருவரை நிற்பதம் பாதம் பணிந்த பின்னே.

பின்னே திரிந்(து)உன் அடியாரைப்
பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்
டேன்முதல் மூவருக்கும்
அன்னே உலகுக்கு) அபிராமி
என்னும் அருமருந்தே
என்னே இனிஉன்னையான் மற
வாமல்நின்ற(று) ஏத்துவனே.

உள் வைரவர் கோவில்

தாமம் கடம்பு படைபஞ்ச பாணம் தனுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவ ரேத்தம் பொழுதெமக் கென்றுவைத்த
சேமத் திருவடி செங்கைக ணான்கொளி செம்மையம்மை
நாமந் திரிபுரை யொன்றோ டிரண்டு நயனங்களே.

கர்ப்பக் கிருகத்தை வழிபடுவோர் எதிரே முன்சுவரில் எழுதப்பட்டுள்ள சிவசக்தி புகழ்

சக்தி சக்தி சக்தி யென்று சொல்லு - கெட்ட
சஞ்சலங்கள் யாவினையும் கொல்லு
சக்தி சக்தி சக்தி யென்று சொல்லி - அவள்
சந்நிதியி லேதொழுது நில்லு!
சக்தியரு ளாலுலகில் ஏறு - ஒரு
சங்கடம் வந்தா விரண்டு கூறு
சக்திசில சோதனைகள் செய்தால் - அவள்
தண்ணருளென் றேமனது தேறு!!

மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்

தொடுக்கும் கடவுட் பழம்பாடற்
தொடையின் பயனே நறைபழுத்த
துறைத்தீந் தமிழின் ஒழுகுநறுஞ்
சுவையே அகந்தைக் கிழங்கையகழ்ந்
தெடுக்குந் தொழும்பர் உளக்கோயிற்
கேற்றும் விளக்கே வளர்சிமய
இமயப் பொருப்பில் விளையாடும்
இளமென் பிடியே எறிதரங்கம்

உடுக்கும் புவனம் கடந்துநின்ற
 ஒருவன் திருவுள் எத்திலழ
 கொழுக எழுதிப் பார்த்திருக்கும்
 உயிரோ வியமே மதுகரம்வாய்
 மடுக்குங் குழற்கா டேந்துமிள
 வஞ்சிக் கொடியே வருகவே
 மலையத் துவசன் பெற்றபெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே.

பெருந்தேன் இறைக்கும் நறைக்கூந்தற்
 பிடியே வருக! முழுஞானப்
 பெருக்கே வருக! பிறைமௌலிப்
 பெம்மான் முக்கட் சுடர்க்கிடுநல்
 விருந்தே வருக! மும்முதற்கும்
 வித்தே வருக! வித்தின்றி
 விளைக்கும் பரமா னந்தத்தின்
 விளைவே வருக! பழமறையின்
 குருந்தே வருக அருள்பழுத்த
 கொம்பே வருக! திருக்கடைக்கண்
 கொழித்த கருணைப் பெருவெள்ளம்
 குடைவார் பிறவிப் பெரும்பிணிக்கோர்
 மருந்தே வருக! பசங்குதலை
 மழலைக் திளியே வருகவே!
 மலையத் துவசன் பெற்றபெரு
 வாழ்வே வருக வருகவே!! -குமரகுருபரர்-

அபிராமிப் பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
 கபடுவா ராத நட்பும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணி யிலாத உடலும்
 சலியாத மனமுமன் பகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தான மும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள்வா ராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலுமொரு
 துன்பமில் லாத வாழ்வும்
 துய்யநின் பாதத்தி லன்புமுத விப்பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டு கண்டாய்
 அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
 ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமி யே.

நாகபூஷணி அம்பாள் துதி

எனக்கென்றோர் தனிவரம்யான் கேட்க வில்லை
என்னினத்தார் வாழ்வொன்றே கருத வில்லை
உனக்கெல்லா உயிர்களுமே சொந்த மென்ற
உண்மையைநான் ஒருபோதும் மறந்த தில்லை
சினங்கொண்டு தீங்கிழைக்கும் தீயர் தாமும்
சீலமுற வேண்டுமென்றே வேண்டு கின்றேன்
தனக்கொருவ ரொப்பில்லாத் தாயே இந்தத்
தாரணியில் சாந்தியினைத் தருவாய் நீயே.

-நயினை க. இராமச்சந்திரன்

தேவாரம்

பொன்னும் மெய்ப் பொருளுந் தருவானைப்
போகமுந் திருவும் புணர்ப்பானைப்
பின்னையென் பிழையைப் பொறுப்பானைப்
பிழையெலாந் தவிரப் பணிப்பானை
இன்ன தன்மைய னென்றறியொண்ணா
எம்மானை யெளிவந்த பிரானை
அன்னம்வையும் வயற்பழ னத்துஅணி
ஆருரானை மறக்கலு மாமே. -சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்-

நயினை மான்மியம்

பெற்றதா லன்னை பெறுமுயி ரனைத்தும்
பேணலா லன்னைபெற் றிடுவோர்
உற்றதா லன்னை விரும்பிய அனைத்தும்
உதவலா லன்னையெக் கலையும்
சொற்றதா லன்னை உலகொடு வானும்
தொழுதலா லன்னையென் றென்றும்
பற்றதாங் கருணை பொழிதலா லன்னை
பராபரை நாகபூ டணியால். -நயினை நாகமணிப்புலவர்-

தோத்திரத் திரட்டு

மங்கல மணம்பரவு மலர்தலைக் காலையோல்
மனமா யவிருள் போக்குவாய்!
மாசிலாத் தென்றல்போல் வந்தெனது சோர்வினை
மாற்றிமன வீறு தருவாய்!
பொங்குதிரை ஆழிபொ லென்னுளம் புரிக்கப்
பொதுவேத முரசொ லிப்பாய்!
புண்பட்ட நெஞ்சிலே வெண்பட்டு நிலவெனப்
போந்து சாந்தம் அளிப்பாய்!
செங்கதிர் ஞாயிறென வேயெனது சித்தமிசை
திவ்ய ஞானம் பொழிகுவாய்!
சிங்கமென வீரமும் திருமுலர் யோகமு
திருக்குறளின் வாழ்வும் அருள்வாய்!
துங்கமிகு நயினையில் தங்கியே புவனம்
தனைக்காத்து அருளன் னையே!
சதாசிவ மனோன்மணி சிதாகாச ஓம்சுத்த
சக்தியே போற்றி போற்றி! -சுத்தானந்த பாரதியார்-

தெற்கு வாயில் வெளிவீதிச் சுற்றுப் பிரகாரச்
சுவரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள பாடல்கள்

அபிராமி அந்தாதி

கூட்டிய வாஎன்னைத் தன்னடி
யாரில் கொடியவினை
ஓட்டிய வாஎன்கண் ஓடிய
வாதன்னை உள்ளவண்ணம்
காட்டிய வாகண்ட கண்ணும்
மனமுங் களிக்கின்றவா
வாட்டிய வாநடம் ஆடகத்
தாமரை ஆரணங்கே.

அபிராமி அந்தாதி

(நூற் பயன்)

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம
வல்லியை அண்டம்எல்லாம்
பூத்தாளை மாதுளம் பூநிறத்
தாளைப் புவிஅடங்கக்
காத்தாளை ஐங்கணை பாசாங்
குசமுங் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணி யைத்தொழு
வார்க்கு)ஒரு தீங்கில்லையே.

முற்றும்

குறிப்பு:

நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில் சுற்றுப்
பிரகாரச் சுவர்களில் எழுதப்பட்டுள்ள இத்துதிப்பாடல்களைத்
தொகுத்து, மேற்படி கோவில் அறங்காவலராகவிருந்து
காலஞ்சென்ற ஓதுவார் **அமரர் வேலுப்பிள்ளை பொன்னம்பலம்
(தொண்டர்)** அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சிறிய ஒரு
நூலாக வெளியிட்டார். அது தற்சமயம் பெற்றுக் கொள்ளத்
தக்கதாக இல்லையாதலின் நயினை நாகம்மாளின்
மெய்யடியார்களது வேண்டுகோளுக்கமைய அதனை இங்கு
மறுபிரசுரம் செய்கின்றோம்.

-கனடிய நயினாதீவு நாகம்மாள் கோவில் பணிப்பாளர் சபை-

உ
ஓவையார் அருளிச் செய்த
வாக்குண்டாம்

வெண்பா

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

பதவுரை: துப்பு ஆர் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம் - பவளம் போலும் (சிவப்பாகிய) திருமேனியையும் துதிக்கையையும் உடைய விநாயகக் கடவுளது திருவடிகளை, பூக்கொண்டு - பூவைக் (கையிலே) கொண்டு, தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு - தவறாமல் அடைந்து பூசை செய்வோருக்கு, வாக்கு உண்டாம் - (நல்ல) வாக்கு உண்டாகும், நல்ல மனம் உண்டாம் - பெருமை பொருந்திய செந்தாமரைப் பூவில் இருக்கின்ற இலக்குமியினுடைய அருட்பார்வை உண்டாகும், மேனி நுடங்காது - அவருடைய சரீரம் பிணிகளால் வாடிப் போகாது என்றவாறு.

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கால் - அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாளுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்றருத லால்.

பதவுரை: நின்று தளரா வளர்தெங்கு - நிலைபெற்றுச் சோராமல் வளர்கின்ற தென்னைமரமானது, தான் உண்ட நீரை - (தன்) அடியிலே உண்ட (வெறு) நீரை, தலையாலே தான் தருதலால் - (தன்) முடியிலே (மதுரமாகிய இளநீராக்கித்) தானே தருதலினாலே, ஒருவற்கு நன்றி செய்தக்கால் - (நற்குணமுடைய) ஒருவனுக்கு ஓர் உபகாரத்தைச் செய்தால், அந்நன்றி என்று தருங்கொல் என வேண்டா - அந்த உபகாரத்தை (அவன்) எப்பொழுது செய்வானோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டுவதில்லை.

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரங்
கன்மேல் எழுத்துப்போற் காணுமே - அல்லாத
ஈரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த உபகாரம்
நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர்.

பதவுரை: நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம் - நற்குணமுடையவராகிய ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரமானது, கன்மேல் எழுத்துப்போல் காணும் - கல்வின் மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்தைப்போல் விளங்கும், அல்லாத ஈரம் இல்லாத நெஞ்சத்தார்க்கு ஈந்த உபகாரம் - மற்ற அன்பில்லாத மனமுடையவருக்குச் செய்த உபகாரமானது, நீர்மேல் எழுத்திற்கு நேர் - தண்ணீரின் மேல் எழுதப்பட்ட எழுத்திற்கு ஒப்பாகும்.

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநா என்றி
 எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்த
 உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள் எல்லாம்
 பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

பதவுரை: தொடுத்த உருவத்தால் நீண்ட உயர் மரங்கள் எல்லாம் - கிளைத்த
 வடிவத்தால் நீண்ட உயர்வாகிய மரங்களெல்லாம், பருவத்தாலன்றிப் பழா -
 (அது அது பழுக்குங்) காலம் வந்தாலல்லாமல் பழாவாம், (அதுபோல) அடுத்து
 முயன்றாலும் - மேலும் மேலும் முயற்சி செய்தாலும், ஆகும் நாள் அன்றி எடுத்த
 கருமங்கள் ஆகா - முடியுங் காலம் வந்தால் அல்லாமல் எடுத்த முயற்சிகள்
 முடியாவாம்.

நீரளவே யாகுமாம் நீரம்பல் தான்கற்ற
 நூலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு - மேலைத்
 தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்
 குலத்தளவே ஆகும் குணம்.

பதவுரை: நீர் ஆம்பல் நீர் அளவே ஆகும் - நீரில் இருக்கின்ற அல்லியானது
 அந்த நீரினுடைய உயரத்தினளவாகவே உண்டாகும், (அதுபோல) நுண் அறிவு
 தான் கற்ற நூலளவே ஆகும் - ஒருவனுக்கு நுட்பமாகிய அறிவானது தான் கற்ற
 நூலினளவாகவே உண்டாகும், தான் பெற்ற செல்வம் மேலைத் தவத்து அளவே
 ஆகும் - தான் பெற்ற செல்வமானது முற்பிறப்பிற் செய்த தவத்தின் அளவாகவே
 உண்டாகும், குணம் குலத்து அளவே ஆகும் - குணமானது (தான் பிறந்த)
 குலத்தினளவாகவே உண்டாகும்.

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க
 நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
 குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே யவரோ
 டிணங்கி யிருப்பதுவும் நன்று.

பதவுரை: நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே - நல்லாரைக் காணுதலும்
 நல்லதே, நல்லார் நலம் மிக்க சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய
 பயன் நிறைந்த சொல்லைக் கேட்குதலும் நல்லதே, நல்லார் குணங்கள்
 உரைப்பதுவும் நன்றே - நல்லவருடைய நற்குணங்களைப் பேசுதலும் நல்லதே,
 அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று - அந்த நல்லவரோடு கூடியிருத்தலும்
 நல்லதேயாம்.

உ

உலகநாதர் பாடிய

உலக நீதி

காப்ய

உலகநீதிப் புராணத்தை யுரைக்கவே
கலைகளாய் வருங் கரிமுகன் காப்ய

ஓதாம லொருநாளு மிருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
மாதாவை யொருநாளு மறக்க வேண்டாம்
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்
போகாத விடந்தனிலே போக வேண்டாம்
போகவிட்டுப் புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டாம்
வாகாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்
நஞ்சுடனே யொருநாளும் பழக வேண்டாம்
நல்லிணக்க மில்லாரோ டிணங்க வேண்டாம்
அஞ்சாமல் தனிவழியே போக வேண்டாம்
அடுத்தவரை யொருநாளங் கெடுக்க வேண்டாம்
மஞ்சாருங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
மாற்றானை யுறவென்று நம்ப வேண்டாம்
தனந்தேடி யுண்ணாமற் புதைக்க வேண்டாம்
தருமத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
சினந்தேடி யல்லலையுந் தேட வேண்டாம்
சினத்திருந்தால் வாசல்வழிச் சேரல் வேண்டாம்
மனந்தேடுங் குறவரிட வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

குற்றமொன்று பாராட்டித் திரிய வேண்டாம்
கொலைகளவு செய்வாரோ டிணங்க வேண்டாம்
கற்றவரை யொருநாளும் பழிக்க வேண்டாம்
கற்புடைய மங்கையரைக் கருத வேண்டாம்
கொற்றவனோ டெதிர்மாறு பேசவேண்டாம்
கோயிலில்லா வூரில் குடியிருக்க வேண்டாம்
மற்றுநிக ரொவ்வாத வள்ளி பங்கள்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

வாழாமற் பெண்ணை வைத்துத்திரிய வேண்டாம்
மனையாளை குற்றமொன்றுஞ் சொல்ல வேண்டாம்
வீழாத படுகுழியில் வீழவேண்டாம்
வெஞ்சமரிற் புறங்கொடுத்து மீள வேண்டாம்
தாழ்வான குலத்துடனே சேர வேண்டாம்
தாழ்ந்தவரை பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்
வாழ்வாருங் குறவரிட வள்ளிபங்கள்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

வார்த்தை சொல்வார் வாய்பார்த்து திரிய வேண்டாம்
மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்
மூத்தோர்சொல் வார்த்தைகளை மறக்கவேண்டாம்
முன்கோபக்காரரோ டிணங்க வேண்டாம்
வாத்தியார் கூலியை வைத்திருக்க வேண்டாம்
வழிபறித்துத் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
சேர்ந்தபுக ழானதொரு வள்ளிபங்கள்
திருக்கை வேலாயுதனைச் செப்பாய் நெஞ்சே.

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்
கணக்கழிவை யொருநாளும் பேசவேண்டாம்
பொருவார்தம் போர்களத்தில் போகவேண்டாம்
பொதுநிலத்தி லொருநாளு மிருக்கவேண்டாம்
இருதார மொருநாளுந் தேட வேண்டாம்
எளியாரை எதிரிட்டுக் கொள்ள வேண்டாம்
குருகாரும் புனங்காக்கும் ஏழைபங்கள்
குமரவேள் பாதத்தைக் கூறாய் நெஞ்சே.

சேராத விடந்தனிலே சேரவேண்டாம்
 செய்ததன்றி யொருநாளு மறக்க வேண்டாம்
 யாரோடுங்கு ண்டுணியாய்த் திரிய வேண்டாம்
 உற்றாரை யுதாசீனங்கள் செய்ய வேண்டாம்
 பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்
 வினைபட்டுத் துணைபோல்நீ திரிய வேண்டாம்
 வாதாடுங் குறவரிட வள்ளிபங்கன்
 மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

மண்ணினின்று பெண்ணோறஞ் சொல்ல வேண்டாம்
 மனஞ்சலித்துத் திடுக்கிட்டுத் திரியவேண்டாம்
 மண்ணழிவு செய்து துயர்காட்ட வேண்டாம்
 காணாத வார்த்தைகளை கட்டுரைக்க வேண்டாம்
 புண்படவே வார்த்தைகளை சொல்ல வேண்டாம்
 புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
 மண்ணளந்தார் மருமகனார் மைந்த னெங்கோல்
 மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

புறம்பேசித் திரிவாரோ டிணங்க வேண்டாம்
 வாதாடு வழக்குரைத்துச் சொல்ல வேண்டாம்
 திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
 தெய்வத்தை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
 இறந்தாலும் பொய்தன்னை சொல்ல வேண்டாம்
 ஏசனிட்டு வுற்றாரை நத்த வேண்டாம்
 குறந்தனிலே வாழ்கின்ற வள்ளிபங்கன்
 குமரவேள் நாமத்தை கூறாய் நெஞ்சே.

ஆதரித்துப் பலவகைப் பொருளுந்தேடி
 பகுந்தமிழா வலமுகனைப் பாட வேண்டி
 ஓதுவித்த வாசகத்தா லுலக நாதன்
 உண்மையாய்ப் பாடிவைத்த உலக நீதி
 காதலித்துக் கற்றோருங் கேட்ட பேரும்
 கருத்துடனே நாள்தோறும் களிப்பி னோடு
 போதமுற்று மிகவாழ்ந்து பொருளுந்தேடி
 பூலோக முள்ளவும் வாழ்வார் தாமே.

உலக நீதி முற்றிற்று

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

ஆத்திசூடி மூலம்

காப்பு

ஆத்திசூடி யமர்ந்த தேவனை

ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே

அறஞ்செய விரும்பு
 ஆறுவது சினம்
 இயல்வது கரவேல்
 ஈவது விலக்கேல்
 உடையது விளம்பேல்
 ஊக்கமது கைவிடேல்
 எண்ணெழுத் திகழேல்
 ஏற்ப திகழ்ச்சி
 ஐய மிட்டுண்
 ஒப்புர வொழுகு
 ஒதுவ தொழியேல்
 ஒளவியம் பேசேல்
 அஃகஞ் சுருக்கேல்
 கண்டொன்று சொல்லேல்
 நங்போல் வளை
 சனி நீராடு
 ஞயம்பட வுரை
 இடம்பட வீடிடேல்
 இணக்க மறிந்திணங்கு
 தந்தை தாய்ப்பேண்
 நன்றி மறவேல்
 பருவத்தே பயிர் செய்
 வண்பறித் துண்ணேல்
 இயம்பலாதன செயேல்
 அரவ மாட்டேல்
 இலவம் பஞ்சிற் துயில்

வஞ்சகம் பேசேல்
 அழகலாதன செயேல்
 இளமையிற் கல்
 அறனை மறவேல்
 அனந்த லாடேல்
 கடிவது மற
 காப்பது விரதம்
 கிழமைப்பட வாழ்
 கீழ்மை யகற்று
 குணமது கைவிடேல்
 கூடிப் பிரியேல்
 கெடுப்ப தொழி
 கேள்வி முயல்
 கைவினை கரவேல்
 கொள்ளை விரும்பேல்
 கோதாட் தொழி
 சக்கர நெறி நில்
 சான்றோ ரினத்திரு
 சித்திரம் பேசேல்
 சீர்மை மறவேல்
 சுளிக்கச் சொல்லேல்
 சூது விரும்பேல்
 செய்வன திருந்தச்செய்
 சேரிட மறிந்து சேர்
 சையெனத் திரியேல்
 சொற்சோர்வு படைல்

(தொடர்ச்சி மறுபக்கம்)

சொல்லித் திரியேல்
 தக்கோ னெனத் திரி
 தானமது விரும்பு
 திருமாலுக் கடிமைசெய்
 தீயினை யகற்று
 துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்
 தூக்கி வினைசெய்
 தெய்வ மிகழேல்
 தேசத்தோ டொத்துவாழ்
 தையற்சொற் கேளேல்
 தொன்மை மறவேல்
 தோற்பன தொடரேல்
 நன்மை கடைப்பிடி
 நாடொப்பன செய்
 நிலையிற் பிரியேல்
 நீர்விளை யாடேல்
 நுண்மை நுகரேல்
 நூற்பல கல்
 நெற்பயிர் விளை
 நேர்பட வொழுகு
 கைவன கணுகோல்
 நோய்ப வுரையேல்
 நோய்க் கிடங்கொடேல்
 பழிப்பன பகரேல்
 பாம்பொடு பழகேல்
 பிழைபடச் சொல்லேல்
 வீடுபெற நில்
 புகழ்ந்தாரைப் போற்றி வாழ்

பூமி திருத்தியுண்
 பெரியோரை துணைகொள்
 பேதைமை யகற்று
 பையலோ டிணங்கேல்
 பொருடனை போற்றிவாழ்
 போர்த்தொழில் புரியேல்
 மனந் தடுமாறேல்
 மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்
 மிகைபடச் சொல்லேல்
 மீதூண் விரும்பேல்
 முனைமுகத்து நில்லேல்
 மூர்க்கரோ டிணங்கேல்
 மெல்லியா டோள்சேர்
 மேன்மக்கள் சொற்கேள்
 மைவிழியார் மனையகல்
 மொழிவ தறமொழி
 மோகத்தை முனி
 வல்லமை பேசேல்
 வாதுமுற் கூறேல்
 வித்தை விரும்பு
 வீடுபெற நில்
 உத்தமனா யிரு
 ஊருடன் கூடிவாழ்
 வெட்டெனப் பேசேல்
 வேண்டி வினைசெயேல்
 வைகறைத் துயிலெழு
 ஒன்னாரைச் சேரேல்
 ஓரஞ் சொல்லேல்

(முற்றும்)

**ஆயுள்வேத வைத்திய கலாநிதியும்
முன்னாள் அதிபருமான
அமரர் தம்பையா தருமலிங்கம்
அவர்களின்
வாழ்க்கை வரலாறு**

அறுபத்தி மூன்று சக்திபீடங்களில் ஒன்றான புவனேஷ்வரிபீடம் நயினையம்பதி. நால்கடல்களும் கைகூப்பி நாளும் இறையாழின் மொழிபேசி நிற்க நாகமணியுடன் பாசமுடன் வீற்றிருக்கும் நாகபூசணியம்மன் அருள்பாலிக்கும் புண்ணிய இத்தலத்திலே

**“மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாத் தொடர்க்கியோர்க்கு
வார்த்தை சொல்ல சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே”**

என்ற தாயுமானவர் வாக்குக்கமைய தாகசாந்தி நிலையம் அமைத்துச் சரியைத் தொண்டு செய்துவந்த உயர் வேளாளர் குலக்குன்றாக விளங்கிய தம்பையா நாகம்மா தம்பதிகளின் இல்லற வழிநடத்தலின் பயனாக சோமசுந்தரம், தியாகராஜா, தாமோதரம்பிள்ளை, சாமியாபிள்ளை, மயில்வாகனம், கணபதிப்பிள்ளை, தருமலிங்கம், கனகசபை, கோபால் ஆகிய நவமணிகளை நாட்டுக்களித்தனர்.

இவ்நவமணிகளில் அமரர் தருமலிங்கம் அவர்கள் 1932ஆம் ஆண்டு ஆடித்திங்கள் ஒன்பதாம் நாள் பிறந்தார். விளையாட்டுத்திறமையும் வெள்ளையுள்ளமும் அகமும் கொண்டதால் ஊரவர் இவரைச் செல்லமாக வெள்ளையன் என்று அழைக்கலாயினர். ஆரம்பக்கல்வியை நயினாதீவு கணேசா மகாவித்தியாலயத்தில் பயின்று பின்பு

யாழ்ப்பாணம் சென்று சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியில் உயர்தரக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அங்கு அரசாங்க உயர்தரப் பொதுப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். இதன்பின்பு 1958ஆம் ஆண்டு பதுளையில் உள்ள பாடசாலையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அவர் ஆசிரியர்பணி மேற்கொண்ட காலத்தில் குறிப்பாக மலையகத் தமிழ்ப் பெற்றோர்கள் இவர்மீது அளவு கடந்த பாசம் செலுத்தியிருந்தனர். ஊர்மக்களால் சைவம் என மிக அன்பாக அழைத்த நல்லையா வள்ளியம்மை தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வியான சரஸ்வதியை 1966ஆம் ஆண்டு திருமணம் செய்து கொண்டார். இதன் பேறாகத் தமது இல்லற வாழ்நாளில் உமாகரன், சுபாகரன், கலாநிதி சுரேஸ், ஜெகதீஸ்வரன், வினிதா, சுகதா ஆகிய பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்று வளமுடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

அமரர் தருமலிங்கம் அவர்களின் சேவைக் காலங்களைப் புரட்டிப் பார்க்கும்போது 1968ஆம் ஆண்டு இரத்தினபுரியில் உள்ள ஓபாவத்தை அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையின் அதிபராக நியமனம் பெற்றார். மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று உத்தியோகபூர்வ அதிபர் தரங்களை எட்டிப் பிடித்தார். 1970ஆம் ஆண்டு பொறளை ஆயுள்வேதக் கல்லூரியிலே ஆயுள்வேத வைத்திய கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றபோதிலும் தமது அதிபர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றுத் திறம்படத் தனது சேவையைச் செய்து வந்தார். அரசாங்கத்தின் பெருமதிப்பையும் இரண்டாம்தர அதிபர் பதவியுயர்வையும் பெற்ற அமரர் தருமலிங்கம் அவர்கள் 1984ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு இடமாற்றம் பெற்று வேலணைக் கல்விக் கோட்டப் பகுதியில் உள்ள புங்குடுதீவு கணேசா மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றி 1990ஆம் ஆண்டுவரை தமது சேவையைச் செய்து வந்தார்.

யாழ் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ் நிலையால் புங்குடுதீவு கணேசா மகாவித்தியாலயம் மூடப்பட்டிருந்தும் 1990ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1992ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் அப்பாடசாலையைத் தற்காலிகமாக யாழ் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் தொடர்ந்து நடத்தி மக்களினதும், மாணவர்களின் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றவர். சோதிடத்தில் வல்லுநராக விளங்கிய இவர் பெரும்பாலான தமிழ்மக்களின் பாராட்டைப் பெற்று அவர்கள் இதயத்தில் இடம்பிடித்தவர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1993ஆம் ஆண்டு அதிபர் பதவியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றார். 1966ஆம் ஆண்டு அமரர் தருமலிங்கம் அவர்கள் கனடா வந்து குடும்பத்துடனும், நண்பர்களுடனும், உறவினர்களுடனும் உறவாடி அன்பை மீண்டும் வளர்த்துக் கொண்டார். தமிழ் மாணவர்களிற்குக் கல்வி புகட்டுவதில் அயராது உழைத்த இவர் 2000ஆம் ஆண்டு தைத்திங்கள் பத்தொன்பதாம் நாள் நாகம்மன் காலடியில் அடைக்கலமானார்.

சுபம்

அமரர் தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்களின் ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை

நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் ஆலய தம்பையா தாக சாந்தி நிலைய உறுப்பினரும், ஆசிரியரும், புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கணேச வித்தியாசாலை முன்னாள் அதிபரும், ஆயுள்வேத வைத்திய கலாநிதியும், சோதிடருமான தருமலிங்கம் அவர்களின் மறைவு எல்லோரையும் துயரத்திற்கு உள்ளாக்கியுள்ளது.

அதிபர் அவர்கள் புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கணேச மகாவித்தியாலய அதிபராக இருந்தபோது எமது ஆலயமான கலட்டி வரசித்தி வினாயகர் கோவிலுக்கு எங்கள் வீட்டுக்கு அருகாமையிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். அந்தக் காலத்தில் எங்களது குடும்பத்தோடும், புங்குடுதீவு மக்கள் மாணவர்கள் எல்லோரோடும் சிரித்த முகத்துடனும் அன்பாகப் பண்போடு பழகி வந்தார். புங்குடுதீவு மக்கள் புலம் பெயர்ந்த போதும் யாழ்நகரில் பள்ளிக்கூடம் அமைத்து மாணவர்களின் கல்விக்காய் மாற்று வழி செய்த பெருமைக்குரிவர்.

ஆலய பணிகளும், தர்ம தொண்டும், சோதிட திறமையும் பெற்ற அதிபர் அவர்கள் கனடா நகர் வந்தபோதும் தமது உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் எல்லோருடைய இன்ப துன்ப வைபவங்களில் எல்லாம் கலந்து எங்களோடும் மிகவும் அன்பாகப் பழகி வந்தார்.

என்செய்வது! விதியின் வலிமை இத்தகையதாகிறது. திடீரென ஏற்பட்ட நோயினால் இறைவன் திருவடி நிழலை அடைந்தார். அவரது மறைவு குறித்து அன்னாரது குடும்பத்திற்கு எங்களது குடும்பத்தின் சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து அதிபர் அவர்களுடைய ஆத்மா சாந்தி அடையவும், துயருறும் குடும்பத்தினரை இறைவன் ஆசீர்வதிக்கவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

சிவஸ்ரீ பஞ்சாட்சர கிருஷ்ணராஜக் குருக்கள்

கனடிய திருமணப்பதிவு அதிகாரி
மிஸ்ஸிசாகா ஜெயதுர்க்கா தேவஸ்தான பிரதம குருக்கள்
புங்குடுதீவு-10, இலங்கை

நெஞ்சில் நிறைந்த அதிபர் திலகமும், வைத்திய கலாநிதியுமாகிய அமரர் உயர்திரு தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்களின் நினைவாக.....

நானிலத்தோர் போற்றுகின்ற நாகபூசணி அம்மைபதம் போற்றி பணிந்து புகழ்பாடும் வேளைதனில் சிவந்த நல்மேனியும், சிரிப்பு தவழ் முகமும், தவவேடங் கொண்டார் போல் தான் வந்தமந்தார். பக்திப் பாடல்களை பாடுங்கள் எனக்கேட்டோம். தேன் போன்ற குரல் எடுத்து திவ்விய பாடல்களை வான் பொழியும் மழைபோல வகை வகையாய் பலவற்றை உள்ளம் உருகி நின்று உலகை மறந்தவராய் தெள்ளு தமிழினிலே இசைத்தார். தன்னை மறந்தோராய் தாம் இருந்தார். பக்தர்களும், அம்மைக்கு ஏற்ற நல்ல அரும்பாடல் ஈதென்றார்.

ஆசிரியப்பணியேற்று அதிபராய் தரம் உயர்ந்து மாசிலாக் கல்வியினை மாணவர்க்கு அளித்து உவந்தார். வைத்தியக் கலாநிதியாய் வருவோர் பிணியகற்றி வையம் புகழ்ந்திடவே மாண்புறு சேவை செய்தார். அன்னையின் ஆலயத்தில் அரும்பணிகள் செய்திடுவார். தன்னை நாடிவந்தோர்க்கு தகுந்த உதவி செய்திடுவார். அல்லும் பகலும் அரன்தாழ் வணங்கி நிற்பார். எல்லாம் சிவன் செயல் என்று எண்ணி இன்புறுவார். கனடா வந்தும் தன் கடமைகளைச் செய்து வந்தார். இனசனத்துடனே இன்பமுடன் வாழ்நாளில் வந்த கருமங்கள் வழுவாது செய்துவிட்ட சிந்தை நிறைவோடு சென்றடைந்தார் சிவன் பாதம். அன்னாரின் ஆன்மா அரன்அடி சேர்ந்திட அனைவரும் சேர்ந்து அவனடி தொழுதிடுவோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

ஸ்ரீ நாகபூசணி அம்பாள்
கூட்டுப் பிரார்த்தனை சபை
இலட்சுமி நாராயணன் கோவில்

யா/ புங்குடுத்வ ஸ்ரீ கணேச மகாவித்தியாலய வரலாற்றில் ஓர் நாயகன்

நேரீர் கண்டு அளவளாவும் நினைவுடன் காத்திருந்த எமக்குத் தொலைபேசிச் செய்தி பேரிடியாக அமைந்தது. அதிர்ச்சியில் இருந்து விடுபட சிறிது நேரமாயிற்று. இயற்கையின் நியதி இதுவென சற்றே ஆறுதலடைந்தேன். அமரர் தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்கள் சிநேக பூர்வமான உறவுகளும், வித்தியால நிகழ்வுகளும் எமது நெஞ்சை நிறைத்தன.

அன்றொருநாள் வித்தியாலய அலுவலக மேசையில் அமர்ந்து பாடசாலை வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்த சமயம் அலுவலகத் தோற்பையுடன் நெற்றி நிறைந்த வீழ்திப் பூச்சு சந்தணப் பொட்டுடன் உள்நுழைந்த அவரை வாருங்கள் என வரவேற்று அமரச் செய்தேன். அதிபருடன் சிறிது நேரம் உரையாடிய பின்னர் தான் இவ்வித்தியாலயத் திற்கு அதிபர் தரத்திலான உப அதிபராகக் கடமையாற்ற வந்திருப்பதாகக் கூறினார். அன்றே அவரது நடை, உடை பாவனைகளும், கதையும், சிரிப்பும், பண்பும் என்னைக் கவர்ந்திருந்தன. அதிபர் பதவி உயர்வு பெற்றுச் செல்ல வித்தியாலய அதிபராகப் பதவியேற்றுக் கொண்டார். அதிபர், ஆசிரியர்கள் என்ற வேறுபாடின்றி அன்புடன் வழிநடாத்தும் பண்பு அவர்க்கேயுரிய தனிப்பண்பு. ஆரம்ப பிரிவு மாணவர்க்கு அதிபரைக் கண்டால் அளவிலா ஆனந்தம். காரணம் ஆடல், பாடல், கதை, பேச்சு என்பவற்றினூடாகத் தானும் ஒரு குழந்தையாகி விடுவார். அதேபோன்று அவரவர் இயல்பறிந்து அதற்கேற்ப தானும் நடந்து தட்டிக் கொடுத்து வேலை வாங்கும் பக்குவம் அவரிடம் இருந்தது. பொறுமையின் இருப்பிடமாகத் திகழ்ந்தார். இத்தகைய பண்புகளால் எமது வித்தியாலயத்தை அன்பினால் கட்டுப்படுத்தி இனியதோர் குடும்பம் போன்று கலைக்கோவிலாக்கிய பெருமை அமரர்

அவர்கட்கே உரியது. இவ்வேளையிலேயே தீவக இடப் பெயர்வு இடம் பெற்றது. தீவகப் பாடசாலைகள் அனைத்தும் சீர்குலைந்து சின்னாபின்னமாகிப் போயின. இந் நிலையிலும் அவ்வத்தீவுப் பாடசாலைகள் ஒன்றுகூடியாழில் பாடசாலைகளை மீள ஆரம்பித்தன. அச்சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் வித்தியாலயத்தினையும் பலத்த சிரமங்களின் மத்தியில் கட்டிக்காத்துக் காப்பாற்றிய வரலாற்றுப் பெருமை அமரர் அவர்களையே சார்ந்தது.

அதுமட்டுமல்லாது வித்தியாலயத்திற்குப் புறம்பாக சோதிடக்கலையின் மூலமாக எங்கள் கிராமத்து மக்களின் மனதில் இடம் பிடித்திருந்தார். இதனால் நயினாதீவு தர்மலிங்கம் மாஸ்தர் என்றால் புங்குடுதீவில் அநேகம் பேரிற்குத் தெரிகின்ற அளவிற்கு அவர் புகழ் வளர்ந்திருந்தது. இக்கலையின் மூலமாக மக்களை இறைவழிபாட்டில் அதிக ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்தமை போற்றுதற்குரியது.

இறைவழிபாடும், பக்தி வைராக்கியமும் கொண்ட அமரரின் சேவை எம்சமூகத்திற்குப் போதும் எனக்கருதி இறைவன் தம் சேவைக்காக அழைத்துக் கொண்டான் போலும். என்செய்வது கால தேவனின் கட்டளையை யாரால்தான் வெல்ல முடியும். அமரரின் பிரிவால் துயருறும் குடும்பத்தினர்க்கு எங்கள் வித்தியாலயம் சார்பாகவும், வித்தியாலய பழைய மாணவர் சங்கத்தின் சார்பாகவும் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு அவரின் ஆத்மா சாந்திபெற அவர் தினம் வணங்கும் நயினை அம்பாளின் அருள் வேண்டிப் பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

சண்முகலிங்கம் சதாசிவம்

முன்னாள் உபஅதிபர்

(யா/ புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கணேச மகாவித்தியாலயம்)

“வெள்ளையன்”
எமது உள்ளங்கவர் கொள்ளை அழகன்
அமரர்

தம்பையா தருமலிங்கம்

புண்ணியபதி எனப் போற்றப்படும் நயினார் தீவிலே கண்ணியம்மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்து, திண்ணமாய் வாழ்ந்து, அம்பிகை அடியவரின் தாகம் தீர்க்க தண்மையான குடிநீர் வழங்கும் பொருட்டு தம்பையா தாகசாந்தி நிலையம் அமைத்த வள்ளல் திரு. தம்பையா. மற்றும் அவர்தம் பிரிய பத்தினி நாகம்மா தம்பதியர் ஆற்றிய இல்லறமாம் நல்லறத்தில் ஒன்பதின்மர் ஆண்மக்களாய் வாய்க்கப் பெற்றனர். தமக்குப் பெண் பிள்ளை இல்லாத குறையைப் போக்குதற்று ஆண் மக்களுக்கு வண்ண உடை அணிவித்து கண்களிப்பக் கண்டு களிபேருவகை கொண்டனர். தம்மக்களுக்குக் கல்வியறிவு ஊட்டி கலைகள் பயிற்றுவித்ததுடன் பல்வகை நோய்களை வல்லிதின் நீக்கும் தொல்வைத்தியக் கலையான ஆயுர்வேத வைத்தியக் கலையையும் பயில வைத்தனர். நாட்டு வைத்தியத்தின் மூலம் மக்களை வாட்டிடும் நோய்களை இவர்கள் விரட்டி மூலிகை வைத்தியத்தில் முன்னோடிகளாகப் புகழ் பூத்தனர். பாதக மேற்படாமல் சாதகமாக வைத்தியம் செய்து வேதனமதிகம் பெறாது வைத்தியத்துறையில் சாதனை புரிந்தனர். இவரின் தமையனார் ஆயுள்வேத வைத்தியர் சோமசுந்தரம் தீவகமெங்கும் அறிமுகமானவர். இவரின் சமய சமூகப் பணிகள் சகலரும் இவரை அறியச் சந்தர்ப்பமளித்துள்ளன. அன்பர் பணியில் இன்புற்று தென்புற்று இன்றும் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இவரின் இளைய சகோதரருள் ஒருவர்தான் அமரர் தர்மலிங்கம். ஆசிரியர், அதிபர், சோதிடர், வைத்தியர் என்ற பல பரிமாணங்களை உடையவர். உடல்நோயை அகற்றும் வைத்தியத் துறையிலும் உளநோயை அகற்றும் கல்விப் பணியிலும், உள்ள கிரகநிலையால் உறப் போவதை

உரைக்கும் சோதிடத் துறையிலும் ஈடுபட்டிருந்தவர். இதனால் பலதரப்பினருடன் பழகும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. பல ஊரவருடன் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. கனடா வந்ததால் பல இன மக்களுடன் பழகும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. இவரது வெள்ளைச் சிரிப்பு எல்லோரையும் கொள்ளைகொண்டு விடுவதால் எல்லோரும் இவரை சுற்றமாய் சுற்றி உற்ற துணையாய் பற்றிக் கொண்டனர்.

அசைவு ஏதுமின்றி எதையும் இசையுடன் நகைச்சுவையாகக்கூறி எமது மகிழ்ச்சியை மிகைப்படுத்தி விடும் சைவம் நல்லையப்பாவின் மருகர் இவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எமது வாழ்நாள், நாள் எனும் வாளால் தினமும் மெள்ள மெள்ள வெட்டப்பட்டே வருகின்றது. கணக்கு முடிந்து விட்டால் சுணக்கமேதுமின்றி யமனது வேண்டுகோளுக்கு இணக்கமாகி விட வேண்டியது தான். ஆண்டியும், அரசனும், ஏழையும், பணக்காரனும், அகதியும், ஏதேச்சாதிகாரியும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. ஆனால் மரணம் சம்பவிக்கும்போது மனம் நெகிழ்த்தான் செய்கின்றது. கல்நெஞ்சையும் கலங்கவும், கரையவும் செய்கின்றது. என்செய்வது இதுவே வாழ்வின் நியதி. ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவதில்லை. கூண்டுள் உயிர் இருக்கும்வரை மாண்டவர் பூண்டிருந்த நற்பண்புகளை நினைந்து ஈண்டு நாம் வேதனையுறுகிறோம். காலந்தான் கவலையைக் கரைக்க முடியும். அமரர் தருமலிங்கம் குடும்பத்தினர் நிம்மதியும் நிறைவும் அடைய நிமலனை நீளநினைந்து வேண்டுதல் செய்வோம்.

வையததுள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் - வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!!

நா. க. சிவராமலிங்கம்
ஓய்வு பெற்ற அதிபர்

நயினை மண்ணின் நல்முத்து ஒன்று அனைந்து கொண்டது

வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதும், வற்றாத அருள் சுரந்திடும் அழகுப்பூமி அன்னை நாகாம்பிகை அருளாட்சி புரிந்திடும் புண்ணியபூமி. முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனும் முச்சிறப்புக்கள் பொருந்தியும் அருள்வளம், பொருள்வளம் படைத்த வள்ளல்கள் கல்வி அறிவுச் செல்வத்தால் அன்னை மண்ணின் புகழ் பரப்பிடும் அழகிய மணித்தீவில் அவதரித்த அன்புருவம்தான் எங்கள் அதிபர் தருமலிங்கம் அவர்கள். அன்பு, அடக்கம், பணிவு, பஞ்சென அமைந்த மென்மையான உள்ளம், மிகுந்த கல்வி அறிவினையும், ஆற்றலையும், ஆளுமையும், வெள்ளைமனம் கொண்ட இதயத்தைத் தனது உதிரத்தோடு சுமந்த வண்ணம் அதிபராக, சிறந்த ஆசானாக, வைத்திய கலாநிதியாக, சோதிட விற்பன்னராக, சேவையின் சிகரமாக விளங்கி எங்கள் மத்தியில் உலவிய அன்பு மனிதர் எங்களை விட்டுப் பிரிந்தசெய்தி எமையெல்லாம் தீராத சோகத்தில் ஆழ்த்தியது.

அமரர் தனது ஆசிரியர், அதிபர் பதவியினை எனது புங்குடுதீவு மண்ணில் ஆரம்பித்த காலத்தில் இருந்தே இவரோடு பழகும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. இவர் ஆற்றிய பணிகளை நேரில் அறியும் வாய்ப்பும் கிடைத்தன. தனது அதிபர் பதவியினைத் தெய்வப் பணியாக மேற்கொண்டவர். நெருக்கடி மிகுந்த காலத்தில் தனது பணியை மேற்கொண்டதோடு இராணுவ நடவடிக்கையினால் பாடசாலை மாணவர்கள் எல்லாம் யாழ்ப்பகுதிக்கு இடம்பெயர்ந்த வேளை அம்மாணவர்களின் நன்மை கருதி யாழ் நகரில் பள்ளிக்கூடம் அமைத்து மாற்றுவழி செய்து கொடுத்தவர். கனேடிய மண்ணுக்கு வந்தும் எம்மோடு தொலைபேசியில் அடிக்கடி தொடர்பு கொண்டு எமது மண்ணின் நிகழ்வுகளையும் பாடசாலையின் நிலைமைகளையும் மிகுந்த ஆவலோடு கேட்டறிந்து கொள்வார். புங்குடுதீவு மண்ணின் மீதும் மக்கள் மீதும்

கொண்ட நட்பின் காரணமாகத் தனது அன்பு பிள்ளைகளுக்குத் திருமணங்கள் செய்து உறவுகளைப் பலப்படுத்திட பெருவிருப்பம் கொண்டிருந்தவர். அவர் எமது மண்ணுக்கும் மாணவச் செல்வங்களுக்கும் அளித்த சேவைகள் என்றும் அழியாது நிலைத்து நிற்கும். புங்குடு தீவு மக்கள் என்றும் மறந்துவிட மாட்டார்கள் என்றும் கூறிக்கொண்டு அருமை மனைவி, பிள்ளைகளுக்கும், அன்பு உடன் பிறப்புகளுக்கும், எங்களின் ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவிப்பதோடு அமரரின் இனிய ஆத்மா அன்னை நாகம்மையின் பாதக் கமலங்களில் சென்றடைந்து பேரா இயற்கைப்பெரும் பேறெய்தியிருக்கும் என்ற மன நிறைவோடு ஆறுதல் அடைவோமாக.

சோமு சச்சிதானந்தன்

முன்னாள் கிராமசேவை அலுவலர், புங்குடுதீவு

இம்மண்ணிலும் ஆகாயகங்கை ஓடுதப்பா!

வானவனும் மதியவனும் மண்ணில் வந்து
வாரமிரு நாட்களாய் காலனைக் கெஞ்சி
எம்முடன் பாசமுற்றுப் பாசக்கயிறை அறுக்க
முடியாமல் விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து கத்த
எம்தேக மெழுகு உருகித் திரவமாகி
ஆகாய கங்கையாய் இம்மண்ணில் ஓடுதப்பா!
சுற்றுகின்ற பூமியெங்கும் சுற்றங்கள் கூடி
நீங்கள் மறைந்த இடிகேட்டு விம்மி
அழுகையிலே! எம் இதயம் வெடிக்குதப்பா!
எம்குடும்ப சோலைவனம் பாலைவன மாகுதப்பா!
எம்கனவுகள் அனைத்தும் கானல் நீராய்
அங்கே ஓடுதப்பா! எம் நெஞ்சம் இன்றும்
அனலிட்ட புழுவாகத் துடிக்குது அப்பா!
கத்திவரும் எம்மன்னையின் முகம் பார்க்கக்
காலனுக்கும் பொறுமை வரவில்லை அப்பா!
எமையாளும் உயிர் மாளும்வரை
உம் நினைவின்றி எம் நெஞ்சம் வாழாதப்பா!
ஆத்மா சாந்திக்காக அடங்கி நிற்கிறோம் அப்பா!

அன்பு மகன் சுபாகரன்

“எல்லார்க்கும் இனியவர்”

எனது மண் நயினை தந்த நல்லபல குணசாலிகளுள் இவரும் ஒருவர். அமைதியும், ஆன்மீகமும், அறிவும் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு மனிதனில் காண்பது அரிது. ஆனால் இவை முன்றினையும் நான் ஒரு மனிதனில் கண்டேன் என்றால் எம்மையெல்லாம் துக்கத்தில் ஆழ்த்தி இறைவன் திருவடியை நோக்கி நீண்ட பயணம் சென்றுவிட்ட அமரர் திரு. தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்களும் அம்மனிதருள் ஒருவராவர். எந்த நேரமும் சிரித்த முகம், மக்களை மதிக்கும் நேயம்! “வெள்ளையன்” என்ற பட்டப்பெயர் சூட்டப்பட்டது இவரின் உடல் தோற்றத்துக் காக அல்ல உள்ளத்தோற்றத்துக்காக என்பதே என் கணிப்பு.

மனிதர்கள் வாழும்போது நாம் சிலரின் பெருமையை அறிவதில்லை. ஆனால் எம்மைவிட்டுப் பிரிந்த பின்புதான் அவர்களில் இருந்த பெருந்தன்மைகளை உணரமுடிகின்றது. சாந்தம், பரிவு, மென்மையாகப் பேசும் சுபாவம் என்பனவற்றை அதிபர் அமரர் திரு. தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்களிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இவை அவர் எமக்குப் புகட்டிச் சென்ற ஒப்பற்ற பாடங்கள். இந்தக் குணாதிசயங்கள் அவரின் பிறந்தகத்துக்கும், புகுந்தகத்துக்கும் சொந்தமானது என்றால் பொய்யில்லை. “தாரமும் குருவும்” தலைவிதிப்படியே என்று சொல்வார்கள். இவரைத் தாரமாகப் பெற்ற இவரின் துணைவியாரும், இவரைக் குருவாகப் பெற்ற மலையக மற்றும் தமிழீழ மாணாக்கர்களும் நல்ல விதியுடன் கூடிய பெரும் பேறு எய்தினோம், இவரைத் தந்தையாகப் பெற்ற புதல்வர்களும், புதல்விகளும் புண்ணியம் செய்தோம், இவரைச் சகோதரராகவும், மைத்துனராகவும் மாமனாராகவும், பெரியப்பா, சித்தப்பாகவும் வாய்க்கப்பெற்றவர்கள் வரம்பல செய்தோம், இவரின் மற்றைய சுற்றமும், சூழலும்

அயலும் அட்டமும் அன்னாரை உறவினராகவும், நண்பனாகவும் பெறக் கொடுத்து வைத்தோம் என்ற நினைப்புடன் இவரின் பிரிவைத் தாங்கிக்கொள்ள முயற்சி செய்வோம். ஒரு மனிதர் என்னதான் குணாதிசயங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், என்ன தகுதியுடன் வாழ்ந்தாலும் அவர் நமக்கு உறவென்றால் அந்தச் சொந்தம் சொந்தம்தான் பந்தம் பந்தம்தான். இதை மறைக்கக் கூடாது மறக்கக் கூடாது. ஆனால் அமரத்துவம் அடைந்து விட்ட அதிபர் திரு. தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்களை எம் உறவினர் என்று சொல்லும்போது எமது நெஞ்சு நிமிர்ந்து நிற்கின்றது! நிறைந்து நிற்கின்றது.

அன்னாரின் மறைவு அவரது குடும்பத்துக்கு மட்டுமல்ல அனைத்து நயினை நெஞ்சங்களுக்கும் ஒரு இழப்பு என்றால் இதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. காலம் ஒரு வேளை துக்கத்தைக் கரைத்தாலும் அவர் நினைவுகள் என்றும் கலையாது எம்மிடையே நின்று வாழும்!

அன்பான ஒரு உறவினன்
தம்பையா ஸ்ரீபதி
சட்டத்தரணி

“அத்தான் எங்கள் மனத்தகத்தான்”

ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்
மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தில் - வேண்டா
நமக்கும துவழியே நாம்போ மளவும்
எமக்கென் னென்றிட்டுண் டிரும்.

இன்ப துன்பப் பேரலைகள் ஆர்ப்பரிக்கும் பிறவிப் பெருங்கடலில் உட்புகுந்த நாம் பாசத்தின் வயப்பட்டு உறவு முறைகள் தேடித் தேடி அன்பெனும் வலையினில் சிக்கிவிடுகின்றோம். அந்த அன்பு இல்லாத வாழ்க்கை வரண்ட நிலத்தில் வற்றிய மரம் தளிர்ந்தாற் போலது என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

அமரரான எங்கள் ஆருயிர் அத்தான் எம் மனத்தில் பதிந்த ஓர் மனத்தகத்தான். (மனத்து அக அத்தான்) அன்பு சொரியும் வார்த்தைகள், அரவணைக்கும் உபசரிப்பு இது. அவருடன் நெருங்கிப் பழகிய என் போன்ற உறவினர்களுக்கும், சுற்றத்தார்க்கும், அன்பர்களுக்கும் நன்கு புரியும். அவர் ஒரு பணக்குன்றன்று, ஒரு குணக்குன்று. அன்பு, நற்குணம், ஒழுக்கம் இவைதான் மனிதனின் ஆபரணங்களேயொழிய ஏனையவை ஆபரணங்களாகா.

எங்கள் அத்தான் அமரர் தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்கள் எமது பரம்பரையில் ஒளிவீசிய கலங்கரை விளக்கு. அவர் திடீரென அணைந்ததால் எங்கள் பரம்பரையின் ஓடங்களான நாம் கரையேதும் அறிய முடியாது கதிகலங்கிப் போய்த் தவிக்கின்றோம். என் அக்காவின் பூவும் பொட்டும் பொற்றாலியும் போய்விட்டதே என்பது எங்கள் பெரும் துன்பமாயிருந்தாலும் இவை எல்லாவற்றிலும் மேலாக எங்கள் குடும்பத்தின் அன்புப் பொக்கிஷம் போய் விட்டதே என்பதுதான் எமக்கு ஆற முடியாத கவலை.

நாக ஓங்காரம் (மைத்துளர்)

“என் உள்ளம் உருகியெரியுதப்பா”

வாழ்க்கை கனவாகி வயல்வெளிகள் பலதாண்டி
எம் யாக்கைகள் நடுநடுங்க
தாய்த்தாளில் தூங்கியபோது
வார்த்தைகள் பலசொல்லி சற்குருவாகத்
தாலாட்டுப் பாடிய ஓசையொலி எல்லாம்
எம் செவிகளிரண்டில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்க
எம் நெஞ்சுதனில் அன்புதனை அம்பாக்கி
ஏவிவிட்டு இருக்கவும் வலிக்கவும்
போனதிசை தெரியாமல் என் உள்ளம் உருகி எரியுதப்பா!
சூரியன் எழுமுன் எழுந்து வாரி யணைத்து
எமை முத்தமிட உங்களை எங்கே! தேடுவேனப்பா!
காலையில் எழுவாய் இமைக்
கண்ணாகக் காப்பாய் அப்பா!
கல்வியில் ஊக்கமுட்டி வந்து
இடைவழியில் விட்டுவிட்டு எங்கே போனாய் அப்பா?
விடியலில் விண்மீனாய் உமைத் தேடுகின்றோமப்பா!
எம் இதயச் சுவட்டில் அழியாச் சுவடு
உங்கள் நினைவப்பா!
நாம் ஆத்மா சாந்தியடையப்
பிரார்த்தித்து நிற்கிறோமப்பா!

அன்பு மகள் சுகதா

பித்தனவன் பேயனாகி.....

மைத்துனர்க்குச் செய்தியொன்று சொல்லநினைத்து
மதியவேளை தொடர்பு கொண்டீர்! நாமுமில்லை
அத்தானின் செய்தியதி லாதங்கம் கொண்டு
அந்திநேரம் நேரில்வந்து செய்தி கேட்டோம்!
சத்திர சிகிச்சை யொன்று செய்யவேண்டு மென்று
வைத்தியர் பணித்தவுரை சிரித்துச் சொன்னீர்!
பத்திரமாய் வீடுபோக முடியுமென்ற வைத்தியரின்
“வீடெனும்” பதத்தின் பொருள் தெரிந்துநின்றாய்!
சத்தியமாயெம் நெஞ்சில் நினைத்திருப்போ மென்றும்
பித்தனவன் பேயனாகி பறித்த எங்கள் முத்தை!

அத்தானெம் முறவை யிறுக்கியி ணைத்துநிற்க
 அன்புச் சோதரியை மணந்தெங்களாகம் புகுந்தீர்!
 முத்தான கனியுரையால் முகமலர்ந்தே
 பணிகள் பல பார்புகழ்வாற்றி நின்றீர்!
 வித்தகனாய்க் கல்வியாசானாகி யுயர்ந்தே
 நற்சேவை செய்து பிறர்க்குதவி புரிந்து வாழ்ந்தீர்!
 சித்திரமாய் நீங்கள் விண்சென்ற பின்பு
 நிம்மதியும் நித்திரையும் ஏதெமக்கு?
 அத்தனையும் திங்களொன்றில் பறித்தெடுக்க
 பித்தனவன் பேயனாகிப் போன தென்ன?

கள்ளமில்லாப் பிள்ளைமன முங்களுக்கு
 கதைத்துப் பழகியோர் சொல்லி நிற்பர்!
 வெள்ளையுள்ள நெஞ்சமதோ வென்றெண்ணுகையில்
 பளிங்கு போன்ற நும்வதனம் பதில்சொல்லி நிற்கும்!
 வெள்ளை வேட்டி “சேட்” டணிய விரும்பிடுவீர்!
 தினம் வெண்ணீறால் நுதல் துலங்க விளங்கிடுவீர்!
 தள்ளிப்போகும் மற்றோரைக் கவர்ந்திழுக்கும்
 காந்தவிழி! சாந்தமுக முண்மையத்தான்!
 அள்ளி நீங்கள் சொரியும் அன்பு உறவனைத்தும்
 அறுத்தெடுத்தான் பித்தன்! அதவன் சித்தமன்றோ!

தேற்றம்

படைப்பவனும் முடிப்பவனும் பரம்பொருளே! நாம்
 அழுது புரண்டழைத்தால் வருவரோ மாண்டார்?
 இடைநடுவில் வந்தோம் நாம் போகவேண்டும் - அது
 இறைவனின் படைப்பதனின் நியதியம்மா!
 தடையின்றி உயிர்தோன்றி அழியும் நிலை - இப்
 பிரபஞ்ச வாழ்வதனில் தொடர் நிகழ்வாய்
 உடையவனே! தமதுடைமையாக்கிக் கொள்வான் - இனி
 உரிமையுறவு எமக்கில்லை தெளிந்திருப்போம்!
 அடைக்கலம் தந்தெம்மை யாட்கொள்ளும் - தில்லை
 கூத்தனவன் செயலென்றே போற்றி நிற்போம்!

மைத்துனர்கள், மைத்துனி

கண்ணீர் அஞ்சலி
அமரர் திரு. தம்பையா தருமலிங்கம்
(வெள்ளையன்)

(முன்னாள் ஓய்வுபெற்ற அதிபர்
கணேச மகாவித்தியாலயம், புங்குடுதீவு)

உள்ளத் தாமரை இதழால் அன்புற்றோர்
பள்ளத்தை நிரப்பிய எங்கள் கற்பகமே
தேவர் பாற்கடலில் ஆழ்ந்தெடுத்த முத்தே
பூவுலகில் ஒளிர்ந்து களைத்து விட்டாயோ?
வானுலகில் ஒளிர நீங்கள்போன மாயமேன்?
அப்பா அப்பா என்று கதறுமெங்கள்
சத்தங்கள் கேட்க இல்லையா? பாசமிசு
பேரரின் புலம்பலை நீங்கள் செவிமடுக்கவில்லையா?
கற்றத்தார் கூடி பூமகள் மடியில்
அடித்துக் கத்துகிறோம்! ஒருமுறை நீ கேளாயோ!
கடல் வானம் கடந்து நின்று
என் பிள்ளைகளுடன் கலங்கும் போது
இந்தக் கடல்களும் கலங்கித் தெளியுதையா
என் மனக்கடல் தெளியுது இல்லையே
உங்கள் பூதவுடலைக் காணாமல் கதறுகிறோம்
உங்களை பார்க்க வரத் துடிக்கையில்
நாற்றிசை கடல்அலை எமக்கு அடிக்குதையா
கனடா தாத்தா தாத்தா என
உன்பேரர் புலம்பும் குரல்கேட்டு
சூரியனும் ஒருமுறை கண்ணீர் வடிக்கிறான்
பள்ளிப்படிப்பை மாணவர் இதயத்தில் வடித்தாயே!
துள்ளிவரும் எங்கள்மழலை இதயங்கள் துடிக்க
துடிக்க விட்டு நீங்கள் பிரிந்தீர்களே!
எப்பிறப்பில் நாம் உம்மை காண்போம்?
உங்கள் ஆத்மா சாந்திக்காக நாம்
ஒருநிமிடம் எங்கள் விழிகளை மூடுகிறோம்
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

உங்கள் பிரிவால் வாடும்
மகளார், மருமகளார், பேரப்பிள்ளைகள்
தமிழ் ஈழம், 19.01.2000

கண்ணீர் அஞ்சலி

முன்னாள் அதிபரும்

ஆயுள்வேத வைத்திய கலாநிதியுமான

உயர்திரு தம்பையா தருமலிங்கம்

உணர்விற்கு உணர்வாக நின்றவனே! எந்தந்தை
உயிருக்கு உயிராக இணைந்தவனே!
கருணைக்கு கருணையாய் வந்தவளை - இன்று
கண்ணீரில் மூழ்க விட்டு எங்கு சென்றாய்?

தருமத்தின் காவலனாம் உந்தன் தந்தை
தம்பையா என்கின்ற பேராளன் மைந்தா - நீ
நலமிகுந்த நாகம்மா தாயின் பிள்ளை - இன்று
நம்மிடையே இல்லாது எங்கு போனாய்?

ஒளிவிடும் விளக்கானாய் - பலர்
ஒளி பெறும் மெழுகானாய் - ஐயா
வழி விடும் பொருளானாய் - இன்று நாம்
வாடும் பயிரானோம்.

துடிக்கின்ற உள்ள மெல்லாம் உந்தன் பிரிவால்
தாய் நாட்டில்

துவள்கின்ற நிலை பற்றி பாருமையா!
படிக்கின்ற பிள்ளைகளின் கதறல் கேட்டு
பார்க்காது ஏனையா உறங்குகின்றீர்?

உன் உருவம் காணாது கதறுகின்றோம் - நம்
ஊரவர்கள் ஒன்றாகிக் கலங்குகின்றார்
அண்ணன்மார் தம்பிமார் அலறல் கேட்டு
வெள்ளையனே எழுந்து நீ ஓடி வாரீர்!

“அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திக்காக
நாம் கரம் கூப்பி பிரார்த்திக்கின்றோம்”
சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!

தியாகராசா சிவாலன் (அதிபர்)

தமிழ் ஈழம்

கண்ணீர் அஞ்சலி
நயினாதீவு
அமரர் திரு. தம்பையா தருமலிங்கம்
(வெள்ளையன்)
அவர்கள்

முன்னாள் ஓய்வு பெற்ற அதிபர்
(கணேச மகா வித்தியாலயம், புங்குடுதீவு)

அன்னையின் ஆலயத்தில் அரும் பெரும் தண்ணீர்ப் பந்தல் முன்னாளில் தொடங்கி இன்றும் முதன்மை பெற்றியங்குகின்ற தம்பையா தாகசாந்தித் தர்மவான் தம்பையாவின ஒன்பது மைந்தர் தம்மில் ஒப்பரும் ஏழாம் மைந்தன்.

வெள்ளையன் என்றால் யாரும் வேறொருவரை எண்ணார்கள் உள்ளமும் வெள்ளை உள்ளம் ஒருபெரும் அதிபன் ஆசான் சோதிடம் சொல்வான் சொன்ன செற்படி நடக்கும் யாவும் ஏதிடம் எங்குற்றாய் நீ எம்மனோர் மறுகுமாறே

காலத்தின் சுழலில் சிக்கி கனடாவில் கால் வைத்தாய் நீ ஞாலத்தில் மக்கள் ஓங்க நலம்பெற வாழ வைத்தாய் சீலத்தில் சிறந்த செம்மல் செப்பரும் குணக்குன்றே உன் கோலத்தை எங்கு காண்போம்?

நின் கொள்கையில் காண்போம் ஐயா!

ஊருக்கு நல்வன் நீ உற்றார்க்கும் நல்லன் நீயே பாருக்குள் பலரும் போற்றும் பண்பினன் பரந்த உள்ளம் பேருக்கு ஒப்ப ஆற்றும் பெற்றியன் பெரிய சான்றோன் சீருற்ற கனடா வாழ்வில் தெவிட்டி நீ சென்றிட்டாயோ?

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

திரு. தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்களின் மறைவால் வருந்தும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு எங்கள் ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்

சோமசுந்தரம் சந்திரசேகரம் குடும்பத்தினர்

19.01.2000

-58-

அட்சரங்களின் அணிவகுப்பில் ஓர் அஞ்சலி

தம்பையா
தருமலிங்கம்
அவர்கள்

(ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)

தோற்றம்: 09.07.1932

மறைவு: 19.01.2000

பஞ்சென அமைந்த மென்மை

பழகிட நல்ல தன்மை

செஞ்சொலில் மிளிரும் சோதி

விஞ்சிடும் வார்த்தை, வளமார்

கொஞ்சிடும் தமிழில் என்றும்

கூறிடும் சாத்திரங்கள்

நெஞ்சிலே இனித்திருக்கச்

சென்றதேன் ஐயா நீரும்?

அன்பொடு பண்பும் நல்ல

ஆற்றலும் அறிவும் கொண்டு

தன்னலம் இல்லாச் சேவை

போற்றியே நின்றாய் வாழ்வில்

நன்றென வாழ்ந்தாய் அந்தோ!

கூற்றுவன் கொண்டு ஏக

விண்ணிடை சேர்ந்தாய் ஐயா

விம்மினார் ஊரார் இன்று.

எழுத்தறிவித்து நின்று ஈழமாமண்ணில்

ஒளிவளர் விளக்காய் நின்று

துலங்கிய செம்மல் பின்பு அதிபராம்

ஆகி நின்று ஆற்றிய சேவை பெரிது

கொடிய நோய் கொண்டு சென்று

கடிதென ஓடிப்போக குடும்பமே

துடித்தெழுந்து துவண்டழுகின்ற காட்சி

தடுக்கலையோ தழுவிய மரணம் தன்னை?

அட்சரங்கள் அணிவகுத்து அஞ்சலிகள் செய்ய

தந்து நிற்கின்றோம் தலைவணங்கி அஞ்சலிகள்.

நயினாதீவு-கனடியர் அபிவிருத்திச் சங்கம்

நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் ஆலய
தம்பையா தாக சாந்தி நிலைய உறுப்பினரும்,
ஆசிரியரும், புங்குடுதீவு ஸ்ரீ கணேஷ வித்தியாசாலை
முன்னாள் அதிபரும், சோதிடருமான

அமரர் தம்பையா தருமலிங்கம்

அவர்களின் மறைவையொட்டி

**நயினாதீவு அபிவிருத்தி ஒன்றியம் வழங்கும்
கண்ணீர் கலந்த இறுதி அஞ்சலி**

அன்னை மணித்தீவில் அம்பிகையின் வாசலிலே
அரும் தாகசாந்தி நிலையமைத்து
பின்னை கல்வி பெற்று ஆசிரியத் தொழில் பெற்று
மின்னும் இரத்தின புரியோடு புங்கைநகர் வந்து
அதிபர் எனப் பெயர் விளங்க கணேஷ வித்தியா சாலையிலே
நயினைத் திருமகனார் தருமலிங்கம் நற்பணியாற்றி விட்டு
அன்பு மகன் உமாவின் அழைப்பதனால்
கனடா நகர் வந்து உற்றாரோடு உறவாடி
சுற்றத்தை நண்பர்களைப் பிரிந்து
எங்கு சென்றீர் வெள்ளையனே?
வெள்ளை மனமும் கொள்ளை கொள்ளும் புன்சிரிப்பும்
வேத இசையோடு அணைக்கின்ற கிள்ளை மொழியும்
கேட்பதற்கு முன்னே கூற்றுவன் தான் அழைத்தானோ?
மற்றவர்க்குக் குறிப்பறிந்து மாற்று வழி சொன்னவரே!
உம்பிரிவை எம்மவர்க்கு உரைக்காது சென்றதெங்கே?
புங்கையூர் மக்கள் புலம் பெயர்ந்த போதும்
யாழ்நகரில் பள்ளிக் கூடம் அமைத்து
மாணவரின் கல்விக்காய் மாற்றுவழி செய்தீரே!
பந்தமுறு நயினையிலே சொந்தமெலாம் உம்பிரிவை
நொந்து மனம் வெந்து ஊற்றுகின்ற கண்ணீரோ ஓயவில்லை
வந்து ஆண்டு சில போனாலும் ஆறவில்லை உம்பிரிவு
நயினை மக்கள் ஒன்றிணைந்து தேற்றுகின்றோம்
அம்பிகையின் தாளடியில் உன் ஆத்மா சாந்திபெற
நாளும் நயினை அபிவிருத்தி ஒன்றியம்
உற்றார் உறவினரைத் தேற்றி வேண்டி நிற்கிறது
சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நயினாதீவு அபிவிருத்தி ஒன்றியம் - கனடா

(416) 696-9315

கண்ணீர் அஞ்சலி

தோற்றம்:

09.07.1932

மறைவு:

19.01.2000

தம்பையா தருமலிங்கம் அவர்கள் (ஓய்வு பெற்ற அதிபர்)

அன்புக்கு இலக்கணமே
அறிவுக் களஞ்சியமே - உன்
பூ முகம் எங்கே?.....
புன்னகைதான் எங்கே?.....உங்கள்
பாதம் பட்ட புல்கூடச் சிரிக்குமே!

கள்ளம் கபடமற்ற வெள்ளை மனத்தோடு
பெயர் கொண்டவரே.....! உங்கள் பிரிவு கேட்டு
உள்ளம் வெடிக்குதே!

தெய்வத்தின் திருநிழலாய்
வையத்துள் வாழ்ந்து
வானுலகம் போனதேனோ?

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
அம்பாளைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்
ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

பிரிவால் வாடும்

லெட்சுமி நாராயணன் கூட்டுப் பிரார்த்தனை சபையினர்

தேவாரம் படிப்பதன் பயன்

கஷ்டம் நீங்க அல்லது பேரவாவற்ற தேவை நிறைவேற கடவுள் கருணை தேவை. கடவுளின் கருணையைப் பெற தேவார திருவாசகம் பாராயணம் செய்வதும் தியானம் அனுஷ்டிப்பதும் வழிகள் ஆகும். இவற்றால் கடவுளின் கருணையை எம்பால் ஈர்க்க முடியும். தேவார திருவாசகம் பாராயணம் செய்வதால் எமது மனம் பக்குவ நிலையை அடைகிறது. எமது மனதில் கடவுள் சிந்தனை இடம் பெறுகிறது. கடவுளிற்கும் எமக்கும் தொடர்பு ஏற்படுகிறது. நாம் கேட்கும் வேண்டுகளினை கடவுள் மகிழ்ச்சியுடன் அருளுகின்றார்.

கற்பூரம் எரிப்பதன் தத்துவம்

கற்பூரம் எரிந்து முடிந்ததும் சாம்பல் இல்லாமலும் எரிந்த அடையாளம் இல்லாமலும் மறைந்து விடுகிறது. இதேபோல ஆன்மா இறைவனின் அருள் சோதியில் கலந்து ஒன்றுபடுகிறது. கற்பூரம் இறைவனிடம் சரணாகதி அடைவது போல நாமும் எம்மிடமுள்ள மும்மலங்களும் எரிந்து இறைவனிடம் பூரண சரணாகதி அடைகின்றோம் என்பதே கற்பூரம் எரிப்பதன் தத்துவம். (கற்பூரம் எரிந்த இடத்தில் அடையாளம் அல்லது சாம்பல் இருந்தால் அது சுத்தமான கற்பூரம் அல்ல. மெழுகோ, வேறு பொருளோ கலக்கப்பட்டு இருக்கலாம்)

மாவிலை தோரணத்தின் தத்துவம்

மாவிலையில் கிருமிகளை அழிக்கும் சக்தி உண்டு. வீட்டினுள் காற்றுடன் கலந்திருக்கும் கிருமிகளை அழிப்பதற்காக கதவு வாசல்களிலே மாவிலைகள், தோரணம் கட்டப்படும். தீர்த்தமும் மாவிலையினால் வழங்கப்படும். மாவிலை நீரில் முட்டியதும் கிருமிகள் இறந்து விடும்.

அதிஷ்ட எண் வலிமை	1. AIJQY	5. EHNX
	2. BKR	6. UVW
	3. CGLS	7. OZ
	4. DTM	8. FP

விபுதியின் வேறு பெயர்களும் அதன் மகிமைகளும்

பசிதம் - அறியாமையை அழித்து சிவஞானத்தை விளக்குவதாகும்.

சாரம் - மனதிலுள்ள மாசினை அழிப்பதாகும்.

ரட்சை - ஆன்மாக்களை துன்பத்திலிருந்து நீக்கி இரட்சிப்பது.

திருநீறு - உருவமில்லாதது, நீறாக்குவது

திருநீறு தரிக்காதவர் செய்யும் தானம், பூசை,
வழிபாடு போன்றவை யாவும் உலர் நிலத்திலே
தானியம் விதைத்தது போல வீணாகிவிடும்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது

எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது

எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்

உன்னுடையதை எதை இழந்தாய்?

எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு?

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,

அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது

எதைக் கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது

எது இன்று உன்னுடையதோ

அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது

மற்றொருநாள், அது வேறொருவருடையதாகும்

“இதுவே உலக நியதியும், எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்”
பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

தேங்காய் உடைக்கும் தத்துவம்

ஆன்மா ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்களையும்
கொண்டுள்ளது. இம்முன்று மலங்களையும் நீங்கப்பெற்ற
ஆன்மாவுக்கு ஆனந்தம் உண்டாகிறது. ஆன்மாவிலுள்ள
இம்மலங்கள் நீங்கவே தேங்காய் உடைக்கப்படுகிறது.

மலர்கள் பற்றிய குறிப்பு

பூஜைக்கு மலர் பறிக்கும்போது பச்சைக் காம்பினின்றும் பிரித்து
மலரைப் பறிக்கலாகாது. முக்கியமாக இது நந்தியாவட்டம் பூவில்
நந்தி (பூ) சிவனையும் (ஆ) பச்சைக் காம்பு பார்வதியையும்
குறிக்கிறது. எனவே பச்சைக்காம்பின் சிறு பகுதியையும் சேர்த்தே
பறிக்க வேண்டும்.

அமரர் தம்பையா தருமலிங்கம்

என் உடல், உள்ளம், நா இவை
கொண்டு நான் பகவானுக்கு சேவை புரியுமாறு
மட்டும் எனக்கு ஆசீ சுறுவீராக! இந்தக்
கண்கள் கொண்டு நான் பகவானுடைய
பக்தர்களையே காணுமாறும், இந்த மனம்
கொண்டு நான் பகவானையே தியானிக்கு
மாறும், இந்த நாக்கைக் கொண்டு நான்
இறைவனுடைய நாமகுணகானமே செய்யு
மாறும் என்னை ஆசீர்வதிப்பீராக.

-ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.

-திருக்குறள்

